

ROSA

ČASOPIS PANNY MÁRIE SPOLUVYKUPITEĽKY - VLÁDKYNE SVETA

Október

10/2005

Obsah

Na linke M-Rosy / Do Vašej pozornosti	2
Misia Vládkyne sveta: Víťazstvo je naše!	7
Misia Nepoškvrnenej Čistoty: Začnite žiť radosť	12
Misia Kráľovnej pokoja: Postrehy z Medžugoria; Židia pre Ježiša	14
Misia Kráľovnej pomoci: Preto som prišla	18
Don Gobbi v Bratislave.....	20
Naša reportáž: Z tretieho výročia zjavenia Matky všetkých kresťanov v Džubliku; Stopa Panny Márie	25
3. Výročie Džublika / Svedectvá; Kresťanská mládež na stretnutí v Džubliku; Želá si to Mária	27
Zo života svätých: Mučeníci z Fatimy.....	31
Modlitbová aktivita / Píšeme o vás.....	33
Náš rozhovor / Monitor	36
Napísali ste nám: M Rosa a zjavenia.....	40
Krátke správy / Rôzne	43

Na linke M-Rosy / Do Vašej pozornosti

Spustime „hurikán“ Mária!

Prosím, modlite sa spolu!

Moje drahé deti! Ďakujem vám, že ste sem prišli. Moji milovaní, chcela by som, aby ste v tomto čase boli zvlášť spojení v modlitbe. Vpusťte do vašej modlitby Ducha Svätého!

Ani len neviete, koľko zvláštnych milostí pre vašu dušu prinesie rozjímanie nad tajomstvami svätého ruženca! Prosím, modlite sa túto modlitbu za obrátenie hriešnikov!

Nepoškvrnená Čistota, Zvir, 3. októbra 1993

Dňa 7. októbra je sviatok Ružencovej Panny Márie. Dvanásť hviezd korunuje hlavu našej nebeskej Kráľovnej. Je presne dvanásť rokov od prvého čísla M ROSY. A práve vtedy nás Mária vyzvala na hore Zvir k modlitbe sv. ruženca.

Dňa 13. októbra 1917 ukončila svoje zjavenia vo Fatime, kde prosila Hyacintu, Františka a Luciu - ale aj všetkých nás:

Modlite sa za obrátenie hriešnikov!

Rodina Kovačičovcov z Ave Maria Center nám poslala k tomu krásnu pomôcku! (str.13)

Milí priatelia, hurikány a nešťastia sužujú našu planétu. Boh nás upozorňuje! Odvráťme sa od cesty hriechu a chyťme do rúk ruženec! **Spustime hurikán modlitby proti peklu a zlu, „hurikán“ MÁRIA! Zaplaví svet milosťami!**

Máme tu krásnu príležitosť naplniť Máriino želanie! Mária nás potrebuje! Ruženec je tá zbraň, ktorou zvíťazí Mária a Jej armáda maličkých! Krehká, ale pevná zbraň, ktorá zviaže diabla! Niet o čom diskutovať...

Anton Selecký

POSOLSTVO KRÁĽOVNEJ POMOCI

Bolesť a milosť

Moje drahé deti!

Dnes vás žehná moje Srdce. Žehnám vás! Dnes vám chcem dať, deti, moje Srdce plné bolesti. Moja bolesť je spojená s ranami môjho Syna, s jeho presväťou krvou. Vnárajte svoju slabosť do našej bolesti, lebo skrze bolesť vám príde milosť. Neustále sa spájajte s presväťmi ranami môjho Syna a vo všetkom neustále hľadajte Otcovu vôľu. Požehnanie vám prinášam od môjho Syna. Bud'te zjednotení s mojím Srdcom, plným lásky. Žehnám vás, deti! Skrze bolesť príde milosť.

Veľmi vás milujem a ďakujem vám, že ste počuli moje volanie!

Prostredníctvom **Simony Kumpanovej**, Dechtice, sviatok Sedembolestnej Panny Márie

Posolstvo Kráľovnej pokoja

Zanechajte hriech

„Drahé deti!

V láske vás volám: kajajte sa, aj keď ste ďaleko od môjho Srdca. Nezabúdajte: som vaša Matka a pociťujem bolesť za každého, ktorý je vzdialený od môjho Srdca, avšak nenechávam vás samotných!

Verím, že môžete zanechať cestu hriechu a rozhodnúť sa pre svätosť.

Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie!"

Prostredníctvom **Marije Pavlovič-Lunettiovej**

Medžugorie, 25. septembra 2005

Panna Mária, prítomná pri kríži na Kalvárii, je prítomná aj v eucharistických slávnostiach. Vtedy ako Ona, aj my s ňou spojení objímame drevo, ktoré Ježiš premenil na nástroj spásy a dávame naše „Amen“, naše „áno“ ukrižovanej a vzkriesenej Láske.

Sv. Otec Benedikt XVI.

(Anjel Pána, 11. septembra 2005)

Magnificat

Mária hovorila: „Velebí moja duša Pána a môj duch jasá v Bohu, mojom Spasiteľovi, lebo zhladol na poníženosť svojej služobnice. Hľa, od tejto chvíle blahoslaviť ma budú všetky pokolenia, lebo veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný, a sväté je jeho meno a jeho milosrdenstvo z pokolenia na pokolenie s tými, čo sa ho boja. Ukázal silu svojho ramena, rozptýlil tých, čo v srdci pyšne zmýšľajú. Mocnárov zosadil z trónov a povýšil ponížených. Hladných nakrmil dobrotami a bohatých prepustil naprázdno. Ujal sa Izraela, svojho služobníka, lebo pamätá na svoje milosrdenstvo, ako slúbil našim otcom, Abrahámovi a jeho potomstvu naveky.“ **Lukáš I (46-55)**

Posolstvo Panny Márie

Čas milosti - dar od Boha

Drahé deti!

Aj dnes vás pozývam, aby ste žili moje posolstvá. Boh vám daroval tento čas ako čas milosti. Preto – deti moje, využite každý okamih a modlite sa, modlite sa, modlite sa! Ja vás všetkých žehnám a prihováram sa pred Najvyšším za každého z vás. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie!

Medžugorie, 25. augusta 2005

Nebo nad Džublikom

Keď sme prišli dňa 26. augusta na tretie výročie prvého zjavenia sa Panny Márie v Džubliku, privítala nás atmosféra nadšenia a radosti.

Ukrajinská mládež sa tu stretla, aby ukázala svoju duchovnú a národnú pevnosť. **Tretie výročie** gréckokatolíckeho **Džublika** nebolo však po **15-tich rokoch Litmanovej** a **10-tich rokoch Dechtíc** posledným tohtoročným augustovým výročím miest zjavení sa Panny Márie. **100 rokov** slávil 15. augusta t.r. obraz Panny Márie, slziaci v maďarskom **Máriapócsi**, gréckokatolíckej farnosti. Dňa 15. augusta slávila **150. výročie** udelenia pápežského dekrétu gréckokatolícka **Ľutina!** A 17. septembra uzatvoril „výročnú šnôru“ prvý rok od ukončenia verejných posolstiev Vládkyne sveta **pri Brale** v gréckokatolíckej farnosti Malé Ozorovce neďaleko Sečoviec.

Bratia gréckokatolíci, členovia mučeníckej Cirkvi, nie je to pre vás priveľa „náhod“ na toto obdobie? Panna Mária oslovuje kvôli jednote celej Cirkvi práve vás! **Toto oslovenie začalo na Turzovke v roku 1958, odkiaľ Panna Mária neustále „putuje“ stále viac na Východ!**

Keď som sledoval tajuplný polnočný sprievod tisícok ľudí so sviečkami v rukách po lesoch Džublika, pocítil som silu a odvahu tohto národa. Keď desať kňazov celebroidovalo na druhý deň spolu s predstaveným baziliánom **o. Jozafatom Borotnjakom** sv. liturgiu v džublickej svätyni, nevnímal som u nich obavu, že sú na „neuznanom“ mieste.

Ohňostroj nad pútnickým miestom, ktorý som zažil prvýkrát, bol netradičnou oslavou Panny Márie, ale aj prejavom nekompromisného postoja za vieru svojich otcov. Nebo nad Džublikom sa rozžiarilo, nielen svelicami, ale v prvom rade milosťami a duchovnými darmi Panny Márie. Tak ako - budeme sa zase iba bojzhlivo prizerať - alebo ukážeme, že sme tiež od sv. Cyrila a Metoda, apoštolov, ktorých nám tu zase chce niekto zrušiť?

Anton Selecký

M ROSA - časopis Panny Márie

Pribúdajú noví čitatelia!

Vieš, že M ROSA je svojho druhu ojedinelým časopisom na Slovensku.

V poslednom čase narastá o časopis záujem

Ľudia sú znechutení duchovnou prázdnotou médií. Panna Mária volá každé svoje dieťa, ktorému môžeš pomôcť aj ty!

Čo by sme ti poradili?

Celoročné predplatné!

Vyhneš sa vypredaniu M Rosy a urgovaniu našej redakcie, a predplatená M ROSA je lacnejšia, aj s poštovným vyjde na 380 Sk, kupovaná až na 396 Sk ročne. Predplatným sa poisťuješ proti zdraženiu M ROSY.

Radi ti vychádzame v ústrety!

Cena M ROSY je už dlhodobo stabilná, napriek drastickému zvyšovaniu cien všetkého. Mnohí napriek výhode predplatného kupujú ROSU v stánkoch. Nevedia, že 16 sk tým strácame na každom výtlačku. My sme tu nie pre obchod, ale pomoc tebe.

Sme na jednej lodi.

Spolu s Máriou.

Sme svoji.

Ja a ty.

Tvoja M ROSA, ktorá ti dáva posilu

Ak neváhaš, pošli priloženým šekom predplatné na rok 2006 čo najskôr:

M ROSA, P. O. Box 147, 814 99 Bratislava 1;

tel/fax: 02/52 44 40 22; e-mail: magnificat@stonline.sk

Predplatné na rok 2006: Slovensko - 380 Sk; Česká republika - 525 Čk

Misia Vládkyne sveta

Prvé výročie skončenia verejných posolstiev Panny Márie pri Brale

Vít'azstvo je naše!

Amen, amen, amen. Toto boli posledné slová Panny Márie -Vládkyne sveta pri Brale v septembri minulého roka. Dnes až mrazí pri tomto trojnásobnom slove, ktoré značí „nech je tak“. V októbri nás ešte čaká 12-te výročie posvätenia kaplnky na hore Živčák v Turzovke, a na budúci rok 25. rokov od zjavenia sa Kráľovnej pokoja v Medžugorí. Amen, amen, amen...

Pri Brale sa 17. septembra zišli pútnici, ktorých neodradil ani lejak, kropiaci toto výročné stretnutie. Skončil sa rok, ktorý ovplyvnili sv. omše, ktoré sa pri Brale pravidelne slúžia, ako aj zakladanie modlitbových skupín Víťaznej armády Vládkyne sveta a putovanie jej obrazu po Slovensku. Zároveň dostalo Bralo pekný a vhodný liturgický vzhľad. Výročnú sv. omšu koncelebrovali **o. Milan Šeliga, SVD** a **o. Anton Novobilský** (na obr.).

O. Šeliga pri sv. omši v príhovore povedal:

Prichádzame ďakovať Matke Božej,

že v tejto rozhodujúcej dobe je s nami. Dnes je prvé výročie posledného posolstva, ktoré tu Panna Mária odovzdala cez sestru Agátu pre verejnosť.

Chcel by som sa dotknúť tajomstva Sedembolestnej Panny Márie, ktorej sviatok slávime. Symbolické číslo sedem vyjadruje hlbokú účasť Panny Márie na Ježišovom vykupiteľskom diele, účasť Márie - Spoluvykupiteľky, ako ju označil aj nebohý sv. Otec Ján Pavol II. V súčasnosti nám Mária hovorí: **Majte účasť na mojej bolesti, pretože ja zostávam vašou Matkou.**

Dostala som túto úlohu pod krížom... Meč bolesti stále preniká moju dušu - hovorí Mária. Sú to naše hriechy, ktoré spôsobujú jej bolesti. Jej Srdce krváca. Majte účasť na mojej bolesti aj dnes, deti moje!

Diabolské slobodomurárske sily

sa rozbesnili. Je pravdou, že mnohí kňazi zrádzajú a nestarajú sa o im zverené duše. A predsa stále zaznieva výzva našej Matky - ***milujte našich kňazov a biskupov, zachraňte ich svojou modlitbou a obetou!*** Pretože hlavné útoky zo strany satana sú vedené proti biskupom a kňazom. Cirkev u nás boli roky prenasledovaná. Dnes tu máme praktický ateizmus, sekty, ľahostajnosť, život bez hodnôt. Mnohí odpadajú od viery, nové povolania k duchovnému stavu sú zriedkavé. Je to ďalšia Máriina veľká bolesť. Strata zmyslu pre mravnosť, oslavovanie sexuálnej slobody, rozbíjanie rodín, rozvody. Pád komunizmu u nás v roku 1989 na zvláštny zásah Nepoškvrneného Srdca sa však stal zálohou budúceho Máriinho úplného a najväčšieho víťazstva.

Don Gobbi pri svojej nedávnej návšteve Slovenska oslovil matky v požehnanom stave, maličké deti, bral ich a symbolicky ich odovzdával Márii do náručia. Máme žiť zasvätenie a odovzdanie sa jej ako deti, ktoré svojej Matke dôverujú, ktoré nepochybujú. Ja zvíťazím silou maličkých - hovorí Mária.

Víťazstvo je naše

Záverom by som spomenul to posledné posolstvo, ktoré Mária, naša milovaná Matka zanechala skrze **sestru Agátu**:

Moje milované deti!

Moja návšteva medzi vami je posledná. Tieto slová ktoré ste počúvali, sú z Neba. Boh Syn ma k vám poslal, aby skrze mňa vás varoval pred Božou spravodlivosťou. Ona je tu. Počujte moje posledné slová! Som vaša Matka.

Nezabúdajte! Zostávam vo vašich srdciach, ktoré ma milujú. Milujú môjho Syna. Veľmi draho za vašu spásu zaplatil.

Milovaní! Opakujte si tieto slová, ktoré som vám sprostredkovala. V nich nájdete silu, pokoj a odhodlanie niesť svoj kríž až do konca. Budem vás v nebeskej sláve všetkých očakávať. Tešte sa na večnosť, a pripravujte sa na ňu. Milujem vás, dietky moje! Moje Srdce je prítomné v každom a jednom z vás, vo vašich srdciach.

Zostávam s vami takto navždy spojená a prítomná aj tu na tomto mieste. Zostávajte v modlitbe, úprimne a s láskou. Vaša nežná Matka. Čakám na vás v Nebi. Bojujte boj s diablom. Víťazstvo je naše. Milujem vás! Ďakujem vám za obety, modlitby i vyznania. Predkladám ich pred trón Najvyššieho Boha. Amen, amen, amen.

Sestra Agáta (v modrom) sa prihovára prítomným pútnikom

Je vydaná brožúrka s posolstvami - dodal o. Šeliga - Opakujte si tieto slová, a rozjímajte o nich. V nich nájdete silu, pokoj, odhodlanie niesť svoj kríž až do konca.

Ďakujeme ti, Mária, za tvoju lásku, za tvoje Srdce, ktoré nám otváraš, a skrze ktoré máme prístup ku tvojmu milovanému Synovi. Ďakujeme ti za Tvoje krvavé slzy, za tvoje obety, za to, že si stále Matkou, ktorá miluje a zachraňuje. Vznešené Božské Srdce zmiluj sa nad nami, Nepoškvrnené Srdce Panny Márie, buď našou spásou!

- **o. Anton Novobilský pri adorácii povedal:** Boh prišiel prostredníctvom našej Matky, Najsvätejšej Panny Márie. Duch Svätý cez ňu sem zavolať vás. Panna Mária nám dala Ježiša, ktorého môžeme prijímať. Máme Jej byť za čo vďačný, aj pri Jej oslave na tomto mieste. Amen, Aleluja!

- **o. Milan Šeliga záverom zdôraznil:** Chcem sa vám poďakovať, že sem prichádzate! Víťazná armáda sa stále rozvíja, modlitbové skupiny sa vytvárajú a ľudia sa zasväcujú Máriinu Srdcu a mnohí plnia to, čo si žiada.

Obraz Vládkyne sveta putuje Slovenskom. Pokračujú osobné posolstvá, ktoré sestra Agáta dostáva, a naďalej si plní svoju misiu. Pamätajte na ňu svojimi modlitbami!

- Sestra **Agáta** sa potom predmodlievala ruženec k slzám Panny Márie.

Po skončení programu sa obrátila ku prítomným slovami:

Chcela by som sa vám všetkým poďakovať za modlitby na úmysly Panny Márie za záchranu duší, za združenie Magnificat a pána Seleckého, za biskupov a kňazov, chcela by som vás povzbudiť, aby sme všetci neustávali v modlitbe a pokračovali v nich zvlášť za záchranu všetkého Božieho ľudu.

Moja vďaka a verím aj Božia a Máriina patrí všetkým vám, ktorí ste prispeli akýmkoľvek spôsobom na zveládnie tohoto miesta. Podporujete ho, či už finančne alebo svojou prácou. Chcela by som ešte teraz popriať nášmu otcovi Milanovi veľa Božích milostí do ďalších dní, oslavuje svoje narodeniny, prejavujeme mu vďačnosť za tú obeť, ktorú prináša...

Anton SELECKÝ
Foto: (a)

Hlasy od výročného Brala

Účastníci výročnej púte pri Brale boli aj niekoľkí veriaci z Horehronia. Keď sme sa spýtali na inšpiráciu, prečo prišli, odpovedali:

„SMS“- ky Márii

- **Mária S., 55 rokov:** Náš Pán je fantastický. Bol u nás eucharistický kongres, a my sme teraz tuná. Som veľmi šťastná, veľmi potrebujeme toto povzbudenie. Často chodím do Litmanovej, tu som prvýkrát. Mária je moja celoživotná Láska. Pomáha mi. Keď mi je najťažšie, pošlem „smsku“ do Neba. Čo nám hovorí naša nebeská Matka, to je všetko pravda. Nikdy som o tom nepochybovala!

Len čo potrebujem

- **Jozefína:** Od detstva sa modlím k Božskému Srdcu, aj ku Panne Márii sa modlím, najmä levočskej. Tu sa mi páči, prosila som len to „Matka Božia, ty vieš, čo v živote potrebujem, tak to mi, prosím ťa, daj“. Modlím sa za moje deti, aby sa milovali bratskou láskou, za zdravie, požehnanie, za silnú a pevnú vieru v Boha.

Ruženec - nič viac!

- **Lukáš Melko, 54 ročný, Hel'pa:**

Myslím, že tá totalitná doba každého z nás nejako pokazila, a je to vidno ešte aj dnes. Viera ešte nie je úprimná a opravdivá. Toto nie je sloboda, akú sme si predstavovali, len iné ťažkosti. Viera vzrastie, ale od malých detí, od nás „pokazených“ asi ťažko.

*** M ROSA: Vy sám seba ako hodnotíte?**

- **L. Melko:** Ja sa chcem stať malým, ako hovorí Panna Mária A ten ruženec je skutočne zbraň. Keď som začal chodiť na Litmanovú, a v tichosti, úprimne a sám som sa modlil ruženec, akoby ma ovieval nejaký vánok, to sa nedá zabudnúť. Predtým som bol veriaci, taký „poznačený“ tým komunizmom. Aj dnes veľa chlapov hovorí - načo ruženec, nech sa modlia staré tetky.

*** M ROSA: Ako vidíte pôsobenie Panny Márie dnes, keď sa zjavuje?**

- **L. Melko:** Ona je Prorokyňa týchto čias, vedie nás a myslím, že nás aj zavedie k tomu šťastnému koncu nášho života - privedie nás ku sebe do Neba.

*** M ROSA: Čo očakávate od misie Panny Márie pre vás, pre vašu rodinu?**

- **L. Melko:** Tie milosti z toho veľmi plynú, ono sa to nezdá z jedného dňa na druhý, ale človek, ktorý to prežíva, ich cíti, a potom tie ťažkosti, ktoré prináša táto doba, sa s Božou pomocou ľahšie zvládajú.

*** M ROSA: Vaše odporúčanie „tvrdým Horehroncom“?**

- **L. Melko:** Ruženec do ruky, nič viac. A je to naozaj krásne, lebo sa ho môžem modliť či už idem do hory, na poľovačku, či autom, kdekoľvek. Nech sa za to nikto nehanbí. Ruženec sa zmestí do každého vrecka. Ja ho mám so sebou všade.

Vďaka všetkým vám

- **Eva Kačunová,** za Magnificat Bralo, Sečovce : Keď sa s odstupom času pozerám na videozáznam, kedy Panna Mária povedala pri Brale posledné posolstvo, počuť tam vzlykanie a vidieť smútok na tvárach mnohých prítomných. Mnoho z týchto tvárí vídavam na tomto mieste aj v súčasnosti. To znamená, že na slová našej nebeskej Matky nezabúdajú. Ďakujem aj redakcii M ROSA za zverejňovanie týchto udalostí, lebo bez toho mnohí by nemali o nich ani tušenia .

Ďakujem aj kňazom, ktorí prichádzajú ochotne poslúžiť pútnikom, všetkým, ktorí odpracovali mnoho hodín na zveladení tohoto miesta, ako aj všetkým vám pútnikom, ktorí prichádzate ku Bralu, za vaše modlitby, finančné príspevky a obety. Prajem vám, aby Ježiš a Mária priniesli každému z vás do srdca prehĺbenie lásky k blížnemu, dôveru, pokoj a radosť.

(anse)

Misia Nepoškvrnenej Čistoty

Začnite žiť radosť

Modlitbou sa zvyčajne začína púť do Litmanovej. Ani tento mesiac to nebolo inak. Najprv modlitba za vodiča autobusu, potom svätý ruženec, pesničky, trochu jedla na posilnenie a potom sme si už srdcia pripravovali na stretnutie s našou Nebeskou Matičkou.

sv. liturgia (o. Vasil Kindja, SJ, o. Daniel Šarišský a o. František Dancák)

Blížiac sa k Starej Ľubovni z nášho rozjímania nás vyrušil pohľad na hustú hmlu, ktorá sa pred nami valila do údolia.

- **Viete aké spoločné znaky majú hmla a žena?** Opýtala sa nás do mikrofónu naša vedúca Blaženka. Nastalo ticho. Vtip nikto nečakal - **Keď oboje zmiznú, vždy je jasno.** Z chuti sme sa zasmiali a takto dobre naladení pustili sme sa na Zvir.

Bol pekný čas, takže opäť to bol pre rodiny pekný výlet k Panne Márii. Podobne ako v auguste, i teraz mal otec **Daniel Galajda** starosti s nefungujúcim ozvučením a tak kto chcel počuť, musel bližšie k oltáru. Analýza Matúšovho evanjelia v jeho podaní bola „ušíť“ najmä pre tých, ktorí majú problém s Božím rozdeľovaním talentov - my tomu hovoríme nespravodlivé rozdeľovanie dobier.

- **Často súdime ľudí vo svojom okolí za to, že nechodia do kostola a nežijú v sviatostnom manželstve. Nevieme to, že mali takých rodičov, ktorí Boha nepotrebovali a nepoznali Ho. My síce poznáme Boha, ale náš sused Ho v nás nevidí. Nemali by sme urobiť prvý ústretový krok práve my? Kritizujeme Boha, že nespravodlivo rozdeľuje dobro. Pritom si neuvedomujeme, že dar viery, ktorý sme dostali, je našim najväčším bohatstvom a môžeme z neho štedro rozdávať.**

Keď príde Pán, opýta sa nás, ako sme zveľadili to, čo sme dostali. Prosme dnes Presvätú Bohorodičku, aby nám pripomínala, že veľa nám bolo zverené. Márii bolo zverené najviac. Stačilo jej povedať áno, alebo nie. Ona povedala áno. To nebolo iba jednorazové áno. Každý deň musela nanovo hovoriť áno. Nielen anjelom, ale sama pred sebou, áno Bohu - toto Staň sa - a slovo sa stalo telom.

I v našom okolí môže byť lepšie, keď vy poviete áno, prijímam pridelené talenty a vlastným úsilím sa ich budem snažiť zúčiť, povedal v závere otec Daniel.

Po druhej svätej liturgii, ktorú celebrovali prefekt kňazského seminára v Prešove **Daniel Šarišský** a **František Dancák**, nasledovala krátka adorácia a požehnanie so sviatosťou oltárnu. Nedelňé stretnutie na Zvire ukončila modlitba svätého ruženca s **Katkou Vislockou**. Niesla sa v znamení posolstva Panny Márie zo dňa 5. septembra 1993:

„Moje drahé deti! Moji milovaní...Chcela by som v týchto dnešných časoch byť zvlášť pri Vás. Začnite žiť

radosť! Ako vás môžem urobiť šťastnými, pokiaľ vy sami nechcete začať? V mene najsvätejšieho Boha vás prosím, zmeňte svoj život. Svoj starý život darujte do môjho srdca a učte sa od môjho Syna žiť večne. Ste hlboko v mojom srdci a v mojich modlitbách!

Magdaléna Kohútová

Ikona na Zvire

Pred mesiacom otec biskup Ján Babjak posvätil na Zvire ikonu. Po zrekonštruovaní liturgického priestoru by mala nahradiť obraz Panny Márie, ktorý tam visí v súčasnosti. V súvislosti so zmenami na Zvire vznikajú u veriacich otázky, ktoré sme položili dekanovi litmanovskej farnosti o. Danielovi Galajdovi.

*** M ROSA: Mnohí veriaci pýtajú prečo sa bude robiť rekonštrukcia liturgického priestoru. Nemal by zostať v pôvodnej podobe?**

- Terajší komplex bol postavený ako dočasné riešenie liturgického areálu, ktoré vyhovovalo svojej dobe v začiatkoch liturgických slávení. Čas ukázal, že drevená stavba kaplnky pre mnohé poškodenia sa musí od základov prestavať. To, čo musí zostať pôvodné, také aj zostane. Liturgický areál bude osadený pod kopcom, aby veriaci mohli pohodlnejšie zhora sledovať obrady. Zároveň sa zrekonštruujú aj pramene.

*** M ROSA: Podľa názoru verejnosti terajší obraz Panny Márie bol namalovaný podľa toho, ako ju videli vizionárky. Myslíte si, že s pripravovanou zmenou Panna Mária súhlasí?**

- Som presvedčený, že s našim zámerom súhlasí aj Presvätá Bohorodička.

*** M ROSA: Výhrady sú aj k tomu, že nie je známe meno autora ikony.**

- Pri ikonách sa nikdy neuvádzajú mená autorov, lebo ikonopisec samotné autorstvo pripisuje Svätému Duchu. Samozrejme, že autora poznáme. Napísala ju istá ruská ikonopiska.

(kht)

Misia Kráľovnej pokoja

Postrehy z Medžugoria Židia pre Ježiša

sestra
Emmanuela

Drahé deti Medžugoria, chvála Ježišovi a Márii!

Mnohí mi písali ohľadne mesiánskeho Izraelitu Benjamína Bergera, o ktorom som písala 15. júla 2005. Preto vám chcem dnes napísať ďalšie vysvetľujúce riadky.

O židovskom národe vieme z Písma svätého, že „**to, že boli vylúčení, prinieslo svetu zmierenie (s Bohom). Čo to bude znamenať, až budú prijatí?**“ (Rim. 11,15).

Nedávne objavenie sa mesiánskeho hnutia u Židov je nádherné predbežné znamenie spojenia „staršieho brata“ s „mladším bratom“ v Tele Kristovom. Preto nám cesta viery staršieho brata Benjamína pôsobí veľkú radosť. Ako nás budí z našej duchovnej malátnosti! Duch Svätý pracuje a my chceme ísť Jeho smerom!

Benjamin rozpráva:

„Päť rokov sme strávili v Betánii. Pridal sa k nám istý brat, takže sme boli traja. Potom sme šli do Galileje, žili sme v jednej malej dedinke a boli sme svedkami mnohých zázrakov. Diali sa mimoriadne veci, mnoho ľudí sa obracalo k Pánovi. Napríklad:

Jeden muž, ktorý nás nepoznal, videl vo sne Ježiša. Potom sa stretol s nami, takže sme boli traja. Naši susedia sa obrátili k Pánovi. Deti sa dotkol Duch Svätý a obracali sa. Tak sme v krátkej dobe utvorili malú komunitu. Všetky veci sme začali dávať dohromady, jedli sme spoločne, modlili sme sa spoločne. Tak sme objavili spoločenstvo. Začalo bratom a mnou, ale potom vyrástlo a my sme pochopili, že sme povolani žiť životom spoločenstva.

V tej dedinke sme žili 5 rokov. Na konci sme okúsili prenasledovanie. Istí „nábožní“ Židia prišli a fyzicky nás napadli. Náš dom bol úplne vyplienený. Prišli, a rozbili nám nábytok. Všade rozliali čiernu farbu... Ale tento druh udalostí dojal celú dedinku. To sa stalo v polovici 70-tych rokov. Nakoniec bolo naše svedectvo uverejnené v mnohých časopisoch, v rozhlase i v televízii. Tou dobou sa mesiánske hnutie začali v Izraeli šíriť. Čím ďalej tým viac - tu a tam - bolo počuť o Izraelitoch, ktorí prijali vieru. A spoločenstvo sa rozrastalo. Teraz je v Izraeli približne 100 mesiánskych skupín, a tie sa rozvíjajú.

Z tejto dedinky sme odišli do Tiberiady, kde sme taktiež pobudli 5 rokov. Založili sme tam združenie mesiánskych veriacich. Aj tak sme okúsili časté prenasledovanie od ortodoxných Židov. Spálili nám dom. Počas jedného nášho stretnutia nás zahádzali kameňmi. Prenajali sme v jednom hoteli lokál so zasklenými výklenkami. Začali po nás hádzať kamene. Nevedeli sme, čo máme robiť, pretože sme práve v tú chvíľu slávil Večeru Pánovy. Povedali sme si: „**Teraz, keď sme sa začali modliť, nemôžeme prestať!**“ Vzali sme si všetky naše deti, postavili sme ich uprostred a sami sme sa postavili do kruhu okolo nich. A kamene lietali!

Ale Boh nás ochránil. Jeden kameň preletel tesne nad hlavou jednej sestry. Nikomu sa nič nestalo. Neskôr ten hotel zapálili, takže sme už nemohli nájsť miesto, kde sa zhromaždiť, pretože nikto nám nechcel nič prenajať. Tak sme sa schádzali v jednom parku, v sobotu, deň

sabatu. lebo sme vedeli, že počas sabatu nás neprepadnú. Tak teda bola založená komunita uprostred mnohých prenasledovaní...”

Mesiánski Židia - sú to Židia, ktorí zažili osobné stretnutie s Ježišom a uznávajú, Ho ako Mesiáša a Boha. Nemožno ich však nazývať kresťanmi, lebo nepatria ku žiadnej Cirkvi. Chcú si zachovať svoju židovskú identitu.

Mesiánski Židia veria, že Ježiš je pravý Boh a pravý človek a že Boh je Trojica, Otec, Syn a Duch Svätý. Neuznávajú pápeža, ani apoštolskú postupnosť. Predstavení ich komunít sú niekedy nazývaní „pastieri“, inokedy „rabíni“. Existuje ich medzinárodné hnutie **Židia pre Ježiša**. Zsvätený celibát je u nich výnimkou, a práve tak rehoľný život. Pevne veria, že židovský národ zostáva Bohom vyvoleným. Ku Panne Márii a ku svätým sa nemodlia, podobne ako u protestantov. Ich misionárska činnosť je podstatne zameraná k ostatným Židom, - v Izraeli, v USA a i.

Ku spoločnej modlitbe sa schádzajú v sobotu, nie v nedeľu. Je to čas chvál a spevov v hebrejčine, načúvanie Slovu. Niekedy slávia večeru Pánovu, „lámanie chleba“ podľa Ježišovho príkazu pred jeho utrpením. Avšak oni nielen že nemajú a nemôžu mať sviatostné kňazstvo, ale ani neveria, že chlieb by mohol byť premenený v Telo Kristovo a víno na Jeho Krv (aj tu sú výnimky). Veľkú Noc slávia v deň židovskej Paschy. Slávia aj iné židovské sviatky. Niektorí zachovávajú praktiky Mojžišovho zákona (obriezka, sobota...), iní nie.

Mesiánski Židia sú pre nás príkladom eschatologickej angažovanosti, ved' vrúcne očakávajú Ježišov príchod.

Pripomínajú nám, že Boh neberie naspäť svoje dary: Boh miluje Izraela, ľud, ktorý si vyvolil ako prvý, a to navždy.

sestra Emmanuela, Medžugorie,

15. augusta 2005

Ilustračné foto: (a)

Festival v Medžugorí

„Prišli sme sa Mu pokloniť“ (Mt 2, 2) bol názov tohtoročného 16. medzinárodného modlitbového stretnutia mládeže - Mladifestu - konaného od 1. do 6. augusta 2005 v Medžugorí.

Na tohtoročnom stretnutí mládeže se zhromaždilo asi 30 000 mladých z 52 krajín. Boli medzi nimi aj mladí z Číny, Kóreye a Afriky. Stretnutie, bolo simultánne tlmočené do 15 jazykov, adorácie aj do čínštiny.

Prišlo 500 kňazov z rôznych častí sveta a tí boli k dispozícii pre sviatosť zmierenia. Na súkromnú púť prišlo aj niekoľko biskupov. Počas festivalu bolo podaných 90 000 sv. Prijímaní.

Generálny predstavený rádu menších bratov **fra José Rodriguez Carballo** oslovil za koncelebrácie 325 kňazov mladých 5. augusta. Hovoril im o zmysle života s Ježišom Kristom v náručí Cirkvi.

Posledný večer Mladifestu - v piatok - sa mladí postupne v priebehu noci vydávali s modlitbou ruženca hore na Križevac, aby tam uvítali úsvit nového dňa a o 5 hodine ráno svätou omšou slávil sviatok Premenenia Pána. Svätú omšu viedol **fra Ljubo Kurtović OFM..**

www.medjugorje.hr

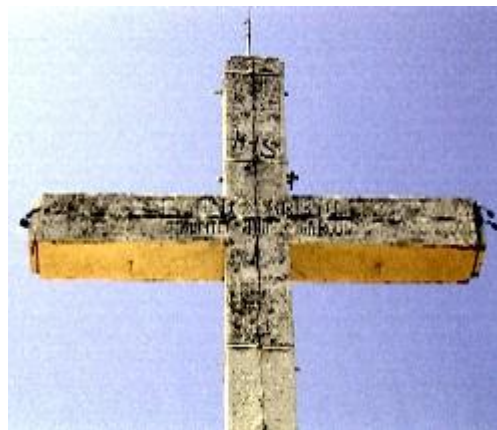
Seminár pre manželov

Ako vychovávať deti?

Pripomíname, že sa v Medžugorí bude konať šiesty Medzinárodný seminár pre manželské páry, a to v dňoch 26. až 29. októbra 2005.

Téma seminára: „**Dialóg v rodine - ako vychovávať deti?**“

Príspevok na výdavky seminára je 40 Eur za manželský pár. Prihlásiť sa môžete do Medžugoria na e-mail adrese: seminar.marija@medjugorje.hr, faxom na čísle: **+387 36 651 999** (u Marije Dugandžić), alebo v kancelárii **VÉRITÉ Praha** e-mailom z týchto stránok, telefónom, faxom.

www.medjugorje.hr

Už nemám strach

Moira Lister, divadelná, filmová a televízna herečka (nar. 1923), ktorá prežila v Londýne skvelú kariéru, bola v júni 2005 v Medžugorí na svojej druhej púti. So slzami radosti nám rozprávala svoje svedectvo:

„Pochádzam z vyslovene katolíckej rodiny. Matkin brat bol kňazom a mali sme v rodine aj dve rehoľné sestry. Vždy som prechovávala úctu ku Panne Márii lurdskej. Narodila som sa v Južnej Afrike. Presťahovala som sa v polovici vojny, na vojenskej lodi. Modlila som sa ku Panne Márii celou cestou do Anglicka a šťastne som docestovala. Panna Mária sa o mňa vždy dobre starala. Keď prišiel čas, aby som sa vydala, našla mi skvelého Francúza. Volal sa Vicomte d'Orthez z mesta Ortheza, ktoré sa nachádza takmer pri samotných Lurdoch.

Mali sme nádherné manželstvo po celých 40 rokov. Dostali sme od Boha dve krásne dcéry, Chantal a Christobel, a ja som po celú dobu manželstva pokračovala v kariére v Londýne. Mala som ohromný úspech.

Teraz sa približujem

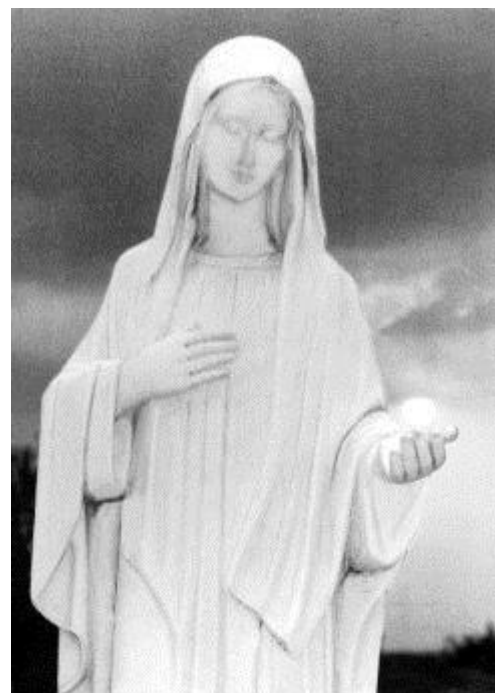
ku koncu svojho života a pýtam sa, ako skončí a čo sa stane. Pred niekoľkými rokmi mi jedna priateľka povedala: My cestujeme s mužom do Medžugoria, nechceš ísť s nami?“ Nemala som ani najmenšie tušenie, kde je Medžugorie a ani nič iného som nevedela o tomto mieste, ale povedala som: **Dobre, fajn, pôjdem s vami!**

Hlboko ma oslovila viera, ktorú som tu pocítila. Bolo to takmer hmatateľné. Bolo cítiť, že ľudia sú tu nabití neuveriteľnou vierou.

Sedela som v adoračnej kalpanke a modlila som sa, a zrazu som pocítila akoby úder elektrického prúdu v celom tele. Trvalo to, zdá sa mi, jednu minútu, a potom to prešlo. Pocítila som, akoby do mňa vstupovala nejaká neznáma prítomnosť. Nevenovala som tomu príliš veľkú pozornosť. Ale ľudia hovorili:

Keď ideš do Medžugoria,

Život sa ti zmení. Môžem povedať, že čo som od tej doby potrebovala, alebo čo som si priała, všetko sa správnym spôsobom uskutočnilo. Môj život, kariéra, deti. Mala som trikrát rakovinu a zakaždým som sa uzdravila. A bol to ten ťažký druh, z ktorého sa človek zvyčajne neuzdraví. Včera som šla do tej istej kaplnky a dúfala som, že budem mať opäť nejaký zážitok, ale nemala som. Minulú noc som sa rozhodla, že pôjdem na vrch zjavenia. Som po operácii bedrových kíbov a bolia ma kríže. Po prvých piatich krokoch som pochopila, že to nepôjde. A naraz sa odkiaľsi objavila niekoho ruka: „**Môžem vám pomôcť, aby ste vystúpila až hore?**“ Spýtal sa ten človek. Nepoznala som ho. Zrazu všetky moje bolesti prestali. Bolesti v nohe. Bolesť krížov. A mne sa podarilo vystúpiť bez akýchkoľvek bolestí. Ako divoká koza na kameňoch! Nemohla som tomu uveriť, pretože mám problémy aj na schodoch. Prišli sme navrch a on zmizol. Sedela som a bolo mi tam krásne.

Socha Panny Márie svietila aj v tej tme, svietil Mesiac a bola tam aj Betlehemska hviezda... Rozhliadala som sa okolo seba, počula som modlitbu, načúvala som tichu, keď mal Ivan zjavenie.

Dnes som sa vrátila

do tej malej kaplnky a zrazu mi bolo jasné, čo to všetko znamenalo: **Čakajú ma ešte ťažkosti - to bol ten výstup po kameňoch.** Ale je tu Boh, ktorý ma podopiera. Keď som došla až navrch, bol to On, ktorým mi hovoril: „**Takto to bude v nebi, ale pred tebou sú ešte ťažkosti. Ešte nie si pripravená . Zostúp dole, všetko bude v poriadku. Ja som tu a podopieram ťa.**“ Viem, že nie som sama. Musím ísť vpred s Ním. Môžem sa vyrovnáť s koncom života. Môj milovaný muž mal mozgovú mŕtvicu. Štyri roky nemohol rozprávať a bol ochrnutý. Keby sa to stalo mne, myslím, že by som to nevydržala.

Vidím, čo všetko prežívajú moji priatelia. Na konci života sa vám môžu diať hrozné veci. A tu som dostala takú silu . Viem, že nie som sama. Predtým som sa vždy bála. Potrebovala som tú silu. Teraz cítim, že už sa nemusím báť.

Dnes ráno kňaz hovoril: „**Odovzdajte sa do Božích rúk, ony sú tu pre vás.**“ A tiež povedal: „**Ak sa Boh tak dobre stará o poľné kvety, ako by sa nepostaral o vás?**“ A to je pravda...

Moira Lister

www.medjugorie.hr

Misia Kráľovnej pomoci

Preto som prišla

Kráčajúc na Boričky v nedeľu 4. septembra 2005, zaspomínala som si na svoje predchádzajúce púte do Dechtíc. Krajina bola zasnežená, potom kvitli kvety a teraz je čas plodov. Cestu lemujú šípky, hloh, baza a vinič čaká na zberačov.

Jozef Danko sa prihovára pútnikom: „Bolesť a kríž musí mať pred Bohom veľkú cenu, keď aj my sme boli vykúpení skrze krv Božieho Syna. Sme v Božom chráme prírody. Využime tento požehnaný čas a myslime na jeseň svojho života. Tá je akosi prirodzene a viac popretkávaná bolesťou, či telesnou, alebo duševnou. Myslime na to, či dozrievame v láske. Aké plody prináša náš život? Čo ponúkame svojmu okoliu? Matka Sedembolestná nech je nám príkladom hrdinského a statočného života, ktorý je naplnený nie len radosťami, ale aj bolesťami.“

Pri sv. ruženci sa pripomenulo 5 posolstiev, okrem iných toto:

„Moje drahé deti! Chcem vás opäť vyzvať k pokoju. Modlite sa za pokoj, ktorý tento svet tak veľmi potrebuje. Ja som Matkou všetkých detí. Som Matkou Cirkvi a preto ma veľmi bolí, keď moje deti idú do zatratenia a nemá im kto pomôcť. Preto som prišla sem. Chcem použiť všetky možné prostriedky pre vašu záchranu. Moje Nepoškvrnené Srdce patrí vám. Ja som celá pre vás a pre Boha. Moja záchrana a pomoc nie je len pre Slovensko, ale aj pre celý svet.“

Mária, Martin, Adriana, Jozef a Simona - dechtickí vizionári - sa pri každom stretnutí s Pannou Máriou spolu s Ňou synchronizovane prežehnávajú.

Vizionári sa modlili s Pannou Máriou, a Martin Gavenda potom povedal pútnikom: „Odvzdával som Jej našu modlitbu. Dnes som hlboko prežíval posolstvo, ktoré nám Panna Mária povedala, že tieto miesta sú miestami modlitby. Modlitba krížovej cesty bola veľmi silná. Modlite sa s otvoreným srdcom. Prežívajte, uvedomujte si každé slovo. Z Panny Márie vyžaroval veľký pokoj. A tak som ju poprosil o materinské požehnanie pre nás všetkých.“

Je čas, aby sa sebecké bobule hrozna zliali na vínové kvapky, aby sa zrnká obilia nechali zomlieť na múku a stali sa obetným darom. Príroda nám opäť dala plody; nebránia sa lisu ani mlynským kameňom. No my stále ostávame každý zvlášť a bránime sa spolupráci. Bojíme sa premeny. Nechceme byť len kvapkou, či prachom. Boh však potrebuje múku, aby nasýtil zem. A dozreli sme vôbec v Litmanovej či Dehticiach? Nespíme ešte pod snehovou perinou?

Monika Školnová

Foto: Pavel SCHNIRCH

Don Gobbi v Bratislave

Ja som Nepoškvrnené Počatie. Ja som vaša prekrásna Matka. Ja som Žena odetá slnkom.
(8. decembra 1981, New York)

V mene Matky

Rozhodujúci rok * Slovensko – krajina Panny Márie * Dôležité duchovné detstvo * Mária -
záchrana rodín * Ježiš - jediný Spasiteľ sveta

„Po Tvojej pravici, Pane, stojí Kráľovná ozdobená zlatom“ tento rezponzóriový žalm začal sv. omšu s dlho očakávaným „malým synom“ Panny Márie - Donom Gobbim, generálom „vojska maličkých“, ktorý tretí krát zavítal medzi nás na Slovensko.

Don Gobbi sa prihovoril ku 5 000 prítomným v Bratislave - Petržalke na Námestí Jána Pavla II., ktorý tu vyhlásil za blahoslavenú sestru Zdenku a mons. Hopku. Ktorý tu oslovil Slovákov, trpel tu, a zanechal svoju žiarivú stopu. Don Gobbi sem prišiel už po jeho odchode do nebeskej slávy, aby nás povzbudil, utvrdil, a inšpiroval ku vernosti Panne Márii, do náruče ktorej nás odkázal náš veľký a svätý pápež.

Odteraz sa budem zjavovať prostredníctvom slova, osoby a konania tohto môjho malého syna, ktorého som si vyvolila, aby vás viedol.

To sú slová Panny Márie Don Gobbimu 31. decembra 1997. Prečo ideme na stretnutie s otcom Gobbim? - privítala prítomných členka MKH - My vieme, že v tých dňoch k nám prichádza Matka Božia osobitným spôsobom. Otec Gobbi považuje tento rok za rozhodujúci v Božích plánoch, ktoré sa v týchto časoch uskutočňujú skrze pôsobenie Márie. Keď v tomto roku v jednom dni sa stretlo Áno Máriino a Áno Ježišovo na Kríži (25. marca 2005) a okrem toho ešte Áno pápežovo v jeho utrpení. A práve v tomto roku prichádza aj k nám, aby sme aj my pripojili svoje áno.

Už nastal čas

môjho najväčšieho zjavenia sa. Preto ťa, môj malý syn, vediem na vzdialené miesta a žiadam ťa o takú veľkú námahu, ktorá je ľudsky nemožná. Ale ja ťa vediem a nesiem, podporujem ťa a pomáham ti, lebo musíš privádzať moje malé deti zo všetkých častí sveta zeme do útočiska môjho Nepoškvrneného Srdca. A iba s nimi môže Nebeská matka dosiahnuť víťazstvo. A iba s nimi môže Ježiš ustanoviť svoje slávne Kráľovstvo na svete.

To boli slová Panny Márie 8. septembra 1994

Na pozdravné slová o. biskupa Mons. Dominika Tótha **Don Gobbi** odpovedal:

Ďakujem z celého srdca za privítanie. Z tejto vašej účasti cítim, že Slovensko je naozaj krajina Panny Márie!

Pomyslite si na bolesť

Panny Márie pod krížom - povedal vo svojej meditácii **Don Gobbi** - *tak isto v Nebí sa zúčastňuje na sláve Ježišovej, a kraľuje s Ním. Ale Jej kráľovstvo je kráľovstvom lásky a materstva. Ustanovuje sa v srdci jej detí. Otvorme dokorán preto naše srdcia! Aby sme prijali Pannu Máriu ako našu Mamu a Kráľovnú. Aby Panna Mária bola Kráľovnou našich srdc.*

Pozdravme Pán Ježiša v Eucharistii s veľkou láskou. Ježišu, klaniame sa Ti. Ježišu, ďakujeme ti. Ježišu, ďakujeme Ti, že si nám dal svoju Matku. Ježišu, milujeme Ťa! Ježišu, daruj nám svojho ducha. Príď, Duchu Svätý, príď na mocný príhovor Nepoškvrneného Srdca Panny Márie, Tvojej milovanej Nevesty!

Najväčšie poklady Slovenska sú deti - povedal Don Gobbi, ktorý sa im vždy zvlášť venuje a požehnáva, - teraz ich chcem všetky zasvätiť Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.

Don Gobbi spolu s Mons. Tóthom a prítomnými kňazmi sa následne zasvätili Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie:

Dobrotivá a milosrdná Matka!

Zverujeme Ti svoje kňazstvo, aby si ho v tejto rozhodujúcej hodine, ktorá ťažko dolieha na svet, použila pre svoje spásenosné zámery na záchranu duší. Zaväzujeme sa preto žiť svoje kňazstvo jedine podľa Tvojho prania... Tiež Ti sľubujeme vernosť evanjeliu, Chceme ho hlásať celé a byť ako jeho hlásatelia odvážnymi a statočnými - keby bolo potrebné až k preliatiu krvi... Napokon Ti sľubujeme viesť veriacich, ktorí sú nám zverení, k obnovenej úcte a dôvere k Tebe...

Z kázne Dona Gobiho pri sv. omši:

So silou maličkých

Bratia a sestry, povedzme spoločne s veľkou láskou: Vďaka Ti, Ježiš, že si nám dal svoju Matku. Vďaka Ti, Ježiš, že si nám dal takýto veľký dar prv, než si zomrel. Počuli sme Evanjelium. V Jánovi je prezentované celé spasené ľudstvo. Mária sa tak stáva Matkou všetkých nás.

Hľa, prečo som tu,

po deviatich rokoch v Bratislave. Prichádzam v mene Panny Márie. V Mene Matky! A som veľmi spokojný, pretože vidím, že Panna Mária je veľmi milovaná vami Slováckmi! Posiela ma v týchto časoch veľkých utrpení. Aby nás ochránila svojím materiským plášťom. A prečo sa utrpenia zväčšujú? Na Nebí sa objavil veľký drak, a zatiaľ čo sv. Písmo hovorí o červenom drakovi, ktorého ste zakúsili pod komunizmom - teraz drak zmenil farbu. Aby zvedol celú zem. Starý had, Satan. Odviedol ľudstvo od Boha. Namiesto Boha postavil idoly, modly, ktorým sa všetci klaňajú. Žiadostivosť. Peniaze. Pýcha. Nečistota. Boží zákon je pošliapávaný! A tak ďaleko od Boha je ľudstvo v púšti. Vrátilo sa späť k pohanstvu. Nad týmto ľudstvom panuje drak. Ale vy nemajte strach! A prečo ?!

Pretože ďalšie znamenie

sa objavilo na nebi! Hľa, tu je! Žena, odetá slnkom! Každý deň bojuje proti drakovi, aby zvíťazila. A ako si drak vytvoril svoj bojový šík s mocnými, bohatými a silnými, Panna Mária si tvorí svoj bojový šík z maličkých a chudobných. Hľa, prečo ste tu dnes večer vy. Panna Mária vás zavolała. Aby ste sa stali jej vojskom! Maličkými deťmi Panny Márie! Je to duchovné detstvo.

Tento rok som dovŕšil 75 rokov. Som starý. A tak som poprosil Pannu Máriu, aby som bol vždy dvojmesačným dieťaťom. Aby ma niesla v náručí. Ako sa stať deťmi? Zasvätením sa Jej Nepoškvrnenému Srdcu. Týmto zasvätením prijmete Pannu Máriu ako Matku a zveríte sa jej ako deti.

Panna Mária vás živí

svojím mliekom. Duchovným. Čo to je za mlieko, duchovné? Zdravas Mária, milostí plná! Prečo milostí plná? Pretože je Matkou Kristovou, autora milostí. Matka naša nám musí dať túto milosť, a tak dnes nás privádza, aby sme žili náš krst. Krst nás vytiahol spod moci satana. Dal nám život cez milosť posväcujúcu. Boh žije v nás. Boh! A tak Panna Mária hovorí - vy nemáte žiť pre žiadostivosť. Pre peniaze. Pre hriech. Pre zlo. Pre nečistotu. Vy máte žiť pre Boha! Pre slávu Božiu! Ako Panna Mária! Vidíte, ako obsiahne svoje víťazstvo Žena, odetá slnkom? Cez vás, malé deti!

Panna Mária ako Matka

vás učí hovoriť. Akým jazykom? Naučí nás hovoriť jazykom anjelským. Hovoriť s Bohom cez modlitbu. Učí nás modliť sa. V tomto čase sa drak snaží zviest' cez slová. Necháva hovoriť a hovoriť. Panna Mária odporúča - hovoriť málo, a veľa sa modliť. A ktorá je to modlitba, ktorú Panna Mária žiada? Ruženec! Svätý ruženec! Je to zbraň, ktorú nám Panna Mária dáva pre víťazstvo v tomto boji. S touto zbraňou ruženca vy rozbijete rohy diabla. A tak Panna Mária so svojou nohou zašľapne diablovi hlavu.

Panna Mária vás oblieka

všetkými svojimi čnosťami. Jej vierou, láskou, nádejou. Opatrnosťou, silou, spravodlivosťou, miernosťou, pokorou, modlitbou, čistotou. Panna Mária sa odzrkadlí vo vás. A tak vám dá odzrkadliť tú Božiu krásu. Pretože vy vo vašom živote oslavujete Boha! A tak rozširujete svetlo Kristovo. Víťazstvo Kristovo. Hľa - víťazstvo Ženy odetej slnkom. Donesie vás k Ježišovi. Prítomnému skutočne v Eucharistii. Ona vás donesie ako veľkú lásku k Ježišovi. Prinesie žiadosť milovať Ho. Eucharistický Ježiš vás prijíma do svojho srdca. Spáli vás ohňom svojej Božskej z Lásky.

Zakúste Lásku Ježišovu!

A Ježiš sa stane slnkom vášho života. Radosťou, ktorú svet nepozná. Ježiš Eucharistický sa stane vaším rajom tu na zemi. Triumf Nepoškvrneného Srdca Panny Márie sa spojí s triumfom Kráľovstva Ježiša v Eucharistii. Vidíte, ako Panna Mária zvíťazí cez vás? Nemajte strach!

Potom Panna Mária chce zvíťaziť aj v Cirkvi. Niektoré bludy sa rozširujú cez Cirkev. Cez tieto chyby sa môže stratiť skutočná viera. Dnes je nebezpečenstvo, že tento odpad sa rozšíri.

Sv. omša s Donom Gobbim v rámci večeradla v Bratislave

Panne Márii Ježiš zveril

práve udržať vieru v Cirkvi, byť zjednotení so sv. Otcem. S vašimi pastiermi, zjednotenými so sv. Otcem. A keď sa niekto pomýli, nemáte ho posudzovať. Modlite sa za nich! Pomôžte im svojím príkladom. Pomôžte vašim pastierom! A tak zostanete v opravdivej viere.

Poznám vaše rodiny!

Problémy. Ťažkosti. Utrpenia. Chcem prísť do domov každého z vás. Ako to urobiť, A tak pošlem Pannu Máriu. Prijmite Ju! Zasväťte rodinu Nepoškvrnenému Srdcu. Robte rodinné večeradlá. Panna Mária slúbila, že v rodinách udrží jednotu. Vezme pod ochranu vaše deti. Bude takým hromozvodom, ktorý vás ochráni od zla. Uvidíte, ako rozkvitnú kresťanské rodiny. Žite bez strachu! Žite v radoosti! Žite v nádeji! Aký je zmysel našej nádeje?

Jediný! Ježiš Kristus! Jednorodný syn Otca! Vtelený do lona Panny Márie Duchom Svätým! Zomrel na Kríži pre našu spásu! Len On je naším Spasiteľom a Záchrancom! Ježiš ukrižovaný! Ale vzkriesený. Vzkriesený! Pretože je Boh.

Ježiš zmŕtvychvstalý je tu medzi nami! A sprevádza všetky ľudské osudy ku svojmu triumfu, keď sa vráti vo svojej sláve a urobí nové Nebo a novú Zem. Aj nové Slovensko!

Otvorte dvere dokorán!

Drahí bratia a sestry v Bratislave! Už musím na ďalšie večeradlá vo vašej vlasti. Idem s radosťou. Pretože sa nachádzam vo svojej krajine. Pretože Slovensko je zem Panny Márie! Pamätajte na to poslanstvo, ktoré 8. septembra v roku 1996 Panna Mária dala vám. So silou maličkých - s vašou silou - Mária zvíťazí!

Bratia a sestry, sľubujem vám, že duchovne budem s vami. Budem si na vás pamätať vo svojej kňazskej modlitbe každý deň. Pochválený buď Ježiš Kristus!

Po zasvätení prítomných veriacich Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie na záver večeradla predstaviteľ MKH na Slovensku o. **Marián Vojtko** poďakoval **Don Gobbimu, Mons. Dominikovi Tóthovi** a prítomným:

Ked' som pozýval otcov biskupov, viacerí vyjadrili túžbu stretnúť sa s otcom Gobbim, ale pastoračné povinnosti im to nedovolili. Ale vás, otec biskup, si Matka Božia vyhradila, aby ste vy dnes bol medzi nami. Vďaka patrí aj vám všetkým. Najväčšia vďaka patrí našej nebeskej Matke a Jej božskému Synovi Ježišovi Kristovi.

Mons. **Dominik Tóth** dodal: *Spievajme spolu s Pannou Máriou „Velebí moja duša Pána“, a usilujme sa o to, aby jej Nepoškvrnené Srdce nás viedlo ku hlbšiemu kresťanskému životu, aby sme nasledovali Ježiša Krista. Odovzdajte môj pozdrav i požehnanie vašim doma, aby sa celé Slovensko stalo takým veľkým večeradlom Nepoškvrneného Srdca Panny Márie...*

Anton SELECKÝ

Naša reportáž

Z tretieho výročia zjavenia Matky všetkých kresťanov v Džubliku

Stopa Panny Márie

Hoci Matka Božia vopred oznámila, (ako povedal o. Atanáz Čujpeš) že tretie výročie zjavenia svätej Rodiny bude výnimočné, deň pred sviatkom bola nálada skeptická.

Dažde v predchádzajúcich dňoch rozmočili terén. Ohrozené bolo stanovanie 300 účastníkov stretnutia kresťanskej mládeže Ukrajiny. Deti prichýlil rozostavaný kláštor. Stravu mala zabezpečiť vojenská kuchyňa, ale tá neprišla. Vtedy skupina miestnych žien vzala starosť na seba. V rozostavanom ženskom kláštore, ktorý je už pod strechou, zriadili dočasnú kuchyňu. Zabezpečili potraviny, piekli doma chlieb, priniesli riady a k tomu všetkému pridali svoje láskavé a štedré srdcia, a šikovné

ruky.

Niekoľko takýchto pomocníčok sme zastihli vonku pri zakrúcaní „golubcov,, - plnenej kapusty:

Aký bol váš duchovný život pred nebeskou návštevou? Opýtala som sa. - **Do kostola sme išli vo sviatok a v nedeľu. A teraz ideme na bohoslužbu do Džublika spolu s deťmi každý večer o šiestej. Naši manželia sú vo svete na zárobkoch, ale keď sú doma, ideme spolu.- Ja som vdova** - hovorí pani Magdaléna - **keď moje deti prídu domov z práce, už ma upozorňujú, že treba ísť na bohoslužbu. A ideme spolu. - Mnohé sa u nás zmenilo za tri roky** - povedala ďalšia žena -

ruženec sme videli v rukách starších žien, ale používať sme ho nevedeli. I ja som ho mala v zásuvke, ale nevšimla som si ho...

Kým kuchárky varili,

v priestore budúcej kláštornej kaplnky prebiehali súťaže, ktoré viedli skúsení animátori. Sprevádzali ich hudba, spev a potlesk. Napoludnie už na ihrisku mohli pokračovať športové súťaže.

Medzitým začali prichádzať autobusy s pútnikmi , ale i kňazi, okolo ktorých sa vytvárali dlhé rady čakajúcich na sviatosť zmiernia. O 19. hodine sa začala modlitba sv. ruženca. Po nej nasledovala bohoslužba .

Vo svojom príhovore otec Atanáz okrem iného hovoril aj o tom, že v prameni pod Džublikom je posvätená voda.

- Posvätila ju Presväta Bohorodička svojou živou stopou – povedal. Nakoľko je čisté vaše srdce, taký bude aj jej uzdravujúci účinok. Máme už veľa svedectiev o uzdravení a tie sú pre nás veľmi dôležité.

K tretiemu výročiu som chcel napísať ďalšiu knihu o histórii Džublika s dodatkami za posledný rok, ktorý bol poznačený oranžovou revolúciou. Presväta Bohorodička však povedala, že knihu treba napísať po treťom výročí, lebo po ňom bude veľa omilostených ľudí, ktorí by mali podať svoje svedectvá. Preto vás prosím, akonáhle dostanete nejakú milosť, alebo uzdravenie, napíšte to, uveďte svoju plnú adresu a pošlite nám.

Predložíme ich komisii, ktorá skúma pravosť zjavení. V mene Presvätej Rodiny vás prosím, nepremárnite tieto dva dni zbytočnými starosťami a nákupmi. Prežite ich s Ježišom Máriou a Jozefom, lebo tento večer je požehnaný, je svätý a môžete získať veľa milostí.

Prvý deň osláv ukončila nočná krížová cesta, ktorá viedla džublickým lesom.

Na hlavnom dni osláv v sobotu 27. augusta sa zúčastnilo tisíce pútnikov. Pri oltári koncelebrovali sv.liturgiu desiaty kňazi. Veľa ľudí čakalo na sviatosť zmierenia. Ako povedal v homílii o. **Jozafat Borotnjak**, predstavený kláštora otcov Baziliánov z Boronieva, - „veľa ľudí má zábrany pristúpiť ku svätej spovedi. - Koľko je medzi nami ľudí, ktorí 30 - 40 rokov nepristúpili k svätej spovedi, svätému prijímaniu a hovoria si, že sú kresťania. Ak sa nevieme rozhodnúť urobiť tento krok, pozdvihneme svoj zrak k Márii. Ona nám prichádza v každej chvíli na pomoc. Ona nás môže priviesť do náručia svojho Syna, ktorý nás s láskou očakáva.

I keď je vo svete veľa ľudí, ktorí Presvätú Bohorodičku neuznávajú, Mária je po sv. Trojici najväčšou autoritou. Do nášho kláštora prišiel na návštevu protestantský kňaz, ktorý mal na krku medailu Panny Márie. To je veľmi milý darček, povedal a ja ho nesnímam z krku ani doma .“

Bohoslužba potom pokračovala panychýdou za mučeníka, vladyku Petra Orosa, ktorého v 50-tych rokoch zavraždili. Na sv. liturgii spieval chór „Vzkriesenie“ z Ivanofrankovska.

Po záverečnom požehnaní Svätej rodiny sa prvá svätá liturgia skončila. Ale pútnici stále prichádzali ku sviatosti zmierenia a pripravovali sa na ďalšiu bohoslužbu. Džublik ich chytil za srdce.

Verím, že každý, kto vkročí na toto miesto, si odnesie stopu Panny Márie, ktorá nás neustále sprevádza v tejto ťažkej dobe, a neopúšťa ani jedného z nás.

Magdaléna Kohútová,

Džublik

3. Výročie Džublika / Svedectvá

Kresťanská mládež na stretnutí v Džubliku

Želá si to Mária

Počas osláv 3. výročia Zjavenia sa Presvätej Rodiny koncom augusta tohto roku prišlo pod Džublik vyše 300 mladých ľudí z rôznych končín Ukrajiny na stretnutie kresťanskej mládeže.

Niekoľko hodín sme strávili medzi nimi aj my. Ako prvému sme dali slovo moderátorovi programu, ktorý nás ochotne oboznámil so svojou aktivitou.

Najprv vás všetkých chcem pozdraviť - Sláva Ježišovi Kristovi, nášmu Stvoriteľovi. Nikdy som sa tak nezdravil, ale viem, že Mária si tento pozdrav želá. Volám sa **Marián Muchovský**, mám 28 rokov a pracujem v súkromnej firme, ktorá predáva farby. Pohybujem sa na rôznych miestach doma i v zahraničí a všade sa popri svojej robote venujem aj práci s mládežou.

Prišli sme štyria - dve dievčatá a dvaja chlapci z mesta Strij (Ivovská oblasť) a predstavujeme organizáciu ktorá má názov **Ukrajinská mládež Kristova**. Pôvodne sme mali v pláne inú trasu, Chceli sme ísť peši do kláštora v Unove, čo je známe pútnické miesto. Ale Božím riadením sme sa ocitli v Džubliku.

Prišiel som ako účastník, ale vybrali ma aby som moderoval program tohto stretnutia. Začali sme požehnaním otca Atanáza, program sme úspešne začali a verím, že tak ho aj ukončíme. Nepripravovali sme ho. Vznikal spontánne pod réžiou Panny Márie. Mladí súťažili vo vedomostných súťažiach, v speve, v športových hrách.

*** M ROSA: Porozprávajte nám niečo o vašej organizácii...**

- **Marián:** Tri roky som pracoval v Španielsku. Mária cezo mňa založila v Madride pred dvoma rokmi túto organizáciu. Pomáhali nám dvaja rehoľníci-redemptoristi. Keď jeden z nich, otec Igor, zahynul v autohavárii, ujal sa nás otec Ivan. Kvôli nedostatku finančných

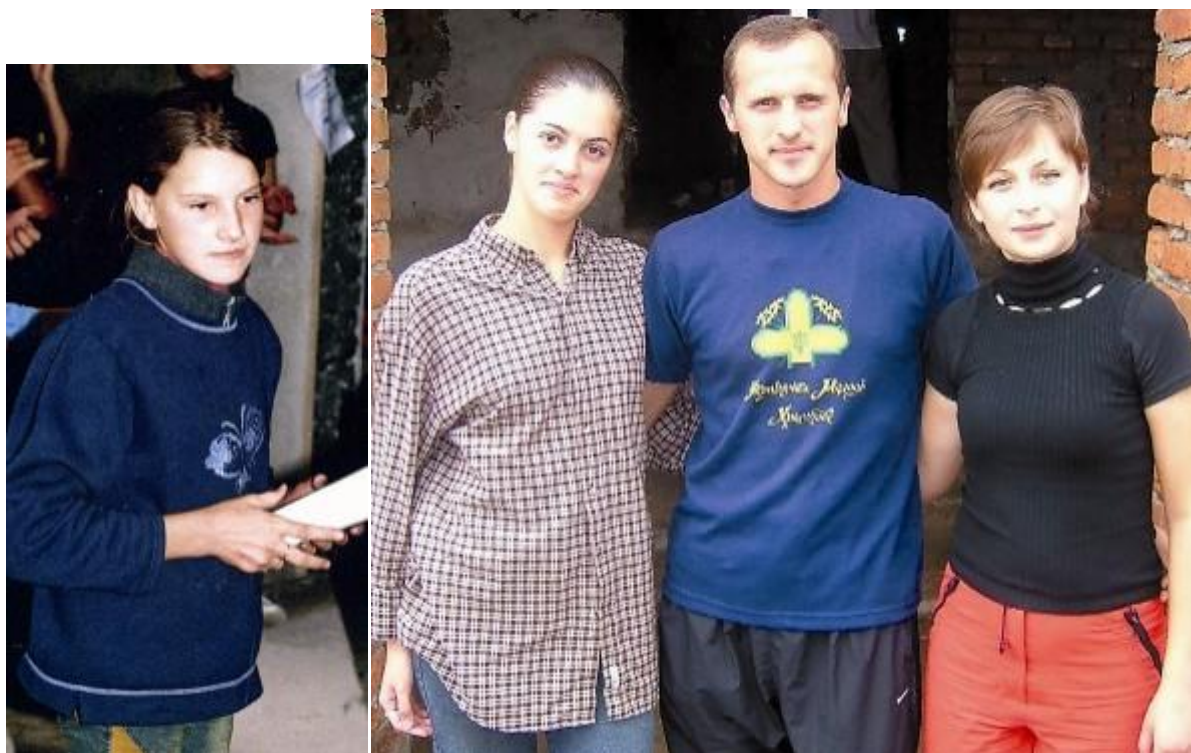
prostriedkov sa len pomaly vzťahame, ale Boh sa o nás stará. Otec Ivan nám z Madridu posielal peniaze na projekt, ktorý spočíva v starostlivosti o siroty. V Madride máme 30 členov, tu na Ukrajine je nás zatiaľ 50. Postupne budeme našu organizáciu rozširovať aj v ďalších mestách a dedinách. Lídrom je Andrij Dmitriv, ktorý v súčasnosti pomáha budovať chrám v Donecku.

*** M ROSA: Pozvanie do Džublika skrížilo vaše plány. Neľutuješ?**

- **Marián:** Naopak. Chcem sa poďakovať Márii, že nás priviedla na toto sväté miesto. Pohľad na deti, ktoré sa tu s radosťou spoločne modlia a zabávajú nás všetkých naplnia vďakou za lásku, ktorou

nás Boh zahŕňa. Všetci pociťujeme prítomnosť Matky Božej i Jej Syna. Ďakujem im, že som mohol byť medzi tunajšou mládežou, spolu s ňou sa radovať, zabávať a chváliť Boha. **(kht)**

Olenka Kurucová ako aktívna účastníčka programu a Kristova mládež - (na 2. obrázku zľava) Marija Nasivik, Marián Muchovský a Irina Babjak

Tajuplný kríž

Keď som vychádzal pri návrate z Džubliku z gréckokatolíckeho kostola v Zakarpatskom Činadijeve, z auta zo svidníckou značkou práve vystúpil pán farár a zakričal: Pán Selecký, a vy tu čo robíte?

Ohromený som spoznal dávneho litmanovského pútnika pána **Jána Fedáka**, dnes duchovného otca. Vrátili sme sa do kostola, v ktorom sa ešte modlili naši slovenskí pútnici. Otec Fedák sa ujal slova a privítal našu „priekopnícku“ partiu.

Trvalo to dlho, než som bol vysvätený, ale Bohu vďaka, stalo sa tak pred tromi rokmi. Som tu teraz v Činadijeve neďaleko Mukačeva. K celkovej miestnej situácii hovorím iba toľko: Tu sa musí stať zázrak!

A zázrak má otec Fedák aj vo vlastnom kostole. Ako sme písali pred niekoľkými rokmi v M ROSE, **v lesoch neďaleko Činadijeva robotníci pilili stromy. S jedným z nich to šlo veľmi ťažko.** Ako porozprával o. Fedák, **zlomili v ňom tri píly.**

Potom ho horkoťažko rozštiepili klinmi, až na jeden kus, Po celodennej márnej námahe ho jeden z robotníkov v zúfalstve hodil do snehu. Poleno sa zrazu rozštiepilo úplne samé, ale nie tam, kde malo klíny. Vovnútri pňa sa

odkryl tmavý kríž (na obr.). Jedna polovica pňa je vystavená v kostole o. Fedáka, druhá v nedaľekej pravoslávnej obci. Kríž vylučuje olej. Podľa otca Fedáka sa mnoho ľudí vyliečilo tým, že na choré miesto priložili vatičku s týmto olejom.

Otec Fedák pozdravuje všetkých pútnikov a pozýva na návštevu svojho kostola. Nuž - nie je to ďaleko...!

Anton Selecký

Dôležitá je jednota

Volodymyr Karpinskij prišiel do Džublika s priateľom z ukrajinsko-poľskej hranice. Zúčastnil sa na večernom programe prvého dňa, krížovej ceste i nočnom bdení. Sedeli sme na lavičke vedľa seba a pred rannou bohoslužbou sme sa chvíľku porozprávali.

„Od mladosti som veriaci. Žijem v sviatosťnom manželstve, mám 42 rokov, osemnásť a jedenásťročného syna. Keď som sa dozvedel o udalostiach v Džubliku, ani na chvíľu som nezapochoyboval a uveril som v nebeskú návštevu.

Najprv tu bola manželka, rozprávala o tom čo tu zažila a teraz som tu aj ja. Na tomto mieste človek zabúda na všetky svoje trampoty. Všetky biedy zostávajú doma. Každý, kto tu príde má svoj vlastný dôvod prečo je tu. Ja som prišiel prosiť o urovanie rodinných nezhôd. Považujem za veľmi dôležité, aby sa cirkev zjednotila. Aj za to prosím...”

Premýšľam o reholi

Počas svätej liturgie v Džubliku moju pozornosť upútal mladý chlapec, ktorý pozorne dozeral na situáciu okolo oltára. Bol pravou rukou sestričiek, pripravený poslúžiť. Poprosila som ho, aby sa predstavil čitateľom M ROSY.

Volám sa **Jurij Staninec** (na foto vľavo so svojím bratrancom **Ivanom**, ktorý každý deň miništruje v Džubliku) - mám 15 rokov a navštevujem strednú školu. Narodil som sa tu v dedinke Nižné Bolotné, ale prežil som tu iba šesť rokov, lebo sme sa presťahovali do Iršavy. Bývajú tu obe moje babky, takže často sa tu vraciam a tu trávim aj prázdniny. Od malička chodím do cerkvi, aj sa modlím, ale odkedy sú Pod Džublikom zjavenia Presvätej Rodiny, som tu každú sobotu aj v nedeľu na bohoslužbe. S Olenkou Kurucovou sa veľmi dobre poznáme. Keď sa začali zjavenia, spolu s ňou i veriacimi z okolia sme tu trávili chvíle na nočných modlitbách .

* Čo znamená pre teba dnešný sviatok?

Dvadsiaty siedmy deň v mesiaci zostane v našich srdciach spomienkou na prvé stretnutie Panny Márie s deťmi z našej obce. Stretnem sa tu s mnohými známymi. Sestra Sofia, ktorá zasvätila svoj život Bohu začína dnes svoju cestu v noviciáte rehole Bratstvo Presvätej Rodiny, ktorú založil páter Atanáz.

* Ako si predstavuješ svoj budúci život?

Ten je v rukách Božích. V septembri budem žiakom 10. ročníka strednej školy. A potom uvidíme. Ale premýšľal som aj o rehoľnom živote.

Dostávam tu silu

Pani **Irena Butinecova**, je zo Sosnivky vo Lvovskej oblasti: „Prvýkrát som bola v Džubliku pred tromi rokmi. Bola neskorá jeseň a náš moskvič už bol starý. Čo ak napadne sneh a bude poľadovica? Obávala som sa vydať sa na cestu. Ale syn mi hovorí – mama, chodíte do kostola, modlíte sa, odovzdajte to Bohu a poďme.

Keď som tu bola prvýkrát, prosila som Matku Božiu, aby pomohla doštudovať mojej dcérke. Natália študovala za detskú lekárku. Nemali sme to ľahké, ocka už nemáme a za štúdium treba platiť. Tohto roku dcérka úspešne skončila školu a má aj prácu, tak sme sa prišli obidve poďakovať Panne Márii, Pánu Bohu i Ježišovi Kristovi za ich lásku. Cítim sa tu veľmi dobre.

Dostávam tu duchovnú silu a povzbudenie, a odchádzam zakaždým zdravšia na tele i na duchu. Už som tu po štvrtýkrát. Tohto roku mi to nijako nevychádzalo, lebo som mala problémy s uvoľnením v práci – pracujem ako laborantka v lekárni – ale poprosila som kolegyne, aby ma zastúpili a tak som tu. Rada chodím na pútnické miesta. V našom okolí je Krechivka, Univská Lavra, známe premodlené miesta“.

(kht)

Zo života svätých

Mučeníci z Fatimy

Miesto Cova da Iria vo Fatime po zjaveniach Panny Márie (posledné 13. októbra 1917) priťahovalo nespočetných pútnikov.

V roku 1918 sa skončila vojna. V Portu-galsku, žiaľ, vypukla strašná chrípková epidémia. Ochoreli aj **František** a **Hyacinta**. Začala sa ich kalvária: táto choroba bola posledným úsekem ich krátkej existencie.

Počas choroby bol František vždy jasný a pokojný. Istého dňa sa Luciu zdôveril: **„Trpím veľa, ale na tom nezáleží. Trpím, aby som potešoval Pána Ježiša. Zakrátko pôjdem do neba.“** Vo februári 1919 začínal trpieť ukrutným bolením hlavy.

Jedného dňa dal Ferko zavolať Luciu a povedal jej: **„Chcem sa vyspovedať, aby som sa pripravil na sväté prijímanie, a potom zomriem. Ó Ježišu, odpusť nám naše hriechy, zachráň nás od pekelného ohňa, prived' do neba všetky duše, najmä tie, ktoré najviac potrebujú tvoje milosrdenstvo.“**

Posledný večer Lucia pozdravila svojho bratrančeka a povedala mu: **„Ferko, s Bohom! Ak pôjdeš do neba túto noc, nezabudni na mňa tam hore!“** **„Nezabudnem na teba!“** odpovedal. Hyacinta mu

zasa dala svoje odporúčania: **„Veľa drahých pozdravov odo mňa Pánu Ježišovi a Panne Márii a povedz im, že budem trpieť všetko, čo budú chcieť za obrátenie hriešnikov a ako zadostučinenie Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.“** Nakoniec sa všetci takto pozdravili: **„Dovidenia v nebi!“**

Počas choroby Hyacinta a František mali nové zjavenie. Hyacinta to opísala Lucii takto: **„Panna Mária nás prišla pozrieť a vravela, že zakrátko príde vziať Ferka a zanesie ho do neba. Mňa sa pýtala, či chcem obrátiť ešte iných hriešnikov. Povedala som jej, že áno. Vravela mi, že pôjdem do nemocnice, a tam budem veľa trpieť. Povedala mi, aby som trpela za hriešnikov, ako zadostučinenie Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie a z lásky k Pánu Ježišovi.“**

Dňa 4. apríla 1919, v piatok ráno, pani Olympia bdela sama pri synovi; odrazu jej František povedal: **„Mama, pozri tam blízko dverí! Vidíš to pekné svetlo?“**

Hneď potom dodal: **„Teraz ho už nevidím.“** A s úsmevom na perách odletel do náručia Tej, ktorú mal privilegium vidieť aj počas pozemského života.

Františka pochovali vo Fatime. V roku 1952 jeho telesné pozostatky exhumovali, identifikovali a uložili v tamojšej bazilike.

* * * * *

Hyacinta, tak ako František, tiež ochorela na „španielku“, ťažkú formu chrípky, ktorá sa rozšírila v roku 1918 do celého sveta. Toľkokrát, keď videla v matkinej tvári jej bezmocnosť, hovorila: **„Mama, netráp sa, ja idem do neba a tam sa budem veľa modliť za teba.“**

Istého dňa sa Lucia pýtala sesternice, či veľa trpí. Hyacinta povedala: **„Veľmi sa mi páči veľa trpieť z lásky k Pánu**

Ježišovi a Panně Márii, aby som ich potešovala. Oni majú veľmi radi toho, kto trpí za obrátenie hriešnikov".

V júli 1919 lekári radili Martovcom, aby zanesli Hyacintu do najbližšej nemocnice. Lucia o tomto období Hyacintinho života píše takto; **„Vrátila sa ešte na určitý čas do rodičovského domu. Mala na hrudi veľkú otvorenú ranu a znášala každodenné ošetrovanie bez jediného náreku.“**

Často bozkávala kríž, stískala ho a pritom hovorila: **„Ó, Ježišu, teraz môžeš obrátiť mnohých hriešnikov, pretože táto obeta je veľmi veľká“**. Inokedy Lucia videla, že bozkávala obrázok Panny Márie a vravela: **„Ó, moja nebeská Matka, teda mám zomrieť sama, celkom sama?“**

Prv než Hyacinta opustila Aljustrel, chcela ešte raz navštíviť miesto zjavení. Bola príliš slabá, preto si pani Olympia vypožičala oslíka, ktorý zanesol jej dcérku na Cova da Iria.

Dňa 21. januára 1920 Hyacinta pozdravila posledný raz Luciu a povedala jej: **„Už sa neuvidíme, nikdy viac. Modli sa za mňa, až kým neprídem do neba. Tam sa potom ja budem modliť za teba. Nikdy nikomu nepovedz tajomstvo, aj keby ťa mali zabiť. Miluj veľmi Pána Ježiša a Nepoškvrnené Srdce Panny Márie a rob veľa obiet za hriešnikov.“**

Hyacintu prijali v Lisabone do sirotinca zvaného **Panna Mária zázrakov** na ulici Rua da Estrela. Hyacinta sa zdôverovala sestre M. Godinhovej. Tu je niekoľko príkladov:

„Keby ľudia vedeli, čo je to večnosť, urobili by všetko možné, aby zmenili svoj život. Prídu módy, ktoré budú urážať Pána Ježiša. V Cirkvi nieta miesta pre módu.“ A ešte: **„Hriechy, ktoré privádzajú do pekla toľké duše, sú hriechy nečistoty. Lekári nemajú svetlo, aby uzdravili chorých, lebo nemajú Božiu lásku. Kňazi musia byť čistí, veľmi čistí! Neposlušnosť kňazov a rehoľníkov voči predstaveným a voči svätému Otcovi sa veľmi nepáči Pánu Ježišovi.“**

Operovali ju 10. februára. Vybrali jej dve rebrá a nechali v hrudi obrovskú dutinu. Pacientka sa nikdy nestážovala a iba vravela: **„Trpezlivosť! Musíme všetko vytrpieť, aby sme išli do neba.“**

O niekoľko dní po operácii Hyacinta povedala zdravotnej sestre, že ju navštívila Panna Mária a prisľúbila, že ju čoskoro privíta v nebi. Od toho dňa zmizli všetky telesné bolesti. Dňa 20. februára Hyacinta prosila o sviatosti. Ešte v ten istý deň, okolo desiatej večer, Panna Mária prišla v tichosti noci, aby si so sebou zobrala pastierku z Aljustrelu, malé mystické dievča, ktoré si vyvolila za nástroj svojej prítomnosti medzi ľuďmi.

František a Hyacinta boli vyhlásení za blahoslavených pápežom Jánom Pavlom II. 13. mája v roku 2 000 vo Fatime. Sestra **Lucia** zomrela v nedeľu 13. februára 2005 v kláštore v Coimbre v Portugalsku.

Pripravil: **Michal Hargaš**

Modlitbová aktivita / Píšeme o vás

Medzinárodná modlitbová spolupráca za choré dievčatko

Pomôžme Katke!

From: Karol Dado <goidel@hotmail.com>

To: <magnificat@magnificat.sk>

Sent: Wednesday, August 31, 2005 6:49 PM

Subject: Svata Adalgunda pomaha choremu dievcatku v Dubovej pri Modre

Milá redakcia, drahí spoluveriaci, dovoľte mi informovať Vás o krásnej duchovnej záležitosti a zároveň vás požiadať o podporu. Tento víkend bude požehnaný pre 6-ročné dievčatko z Dubovej pri Modre.

Dvanásť kláštorov vo Francúzsku a v Belgicku a ako trinásť - farnosť v Báci - Rohovci - sa budú spoločne modliť za jej uzdravenie.

Volá sa **Katarína Oškerová**. Narodila sa 24. júna 1999 matke Jane a otcovi Vladimírovi. Od svojich dvoch rokov mala zdravotné ťažkosti . Podstúpila 4 náročné operácie, a teraz podstupuje chemoterapiu. Katka je však statočné dievčatko, teší sa zo života a ešte celkom nechápe, čo je to rakovina.

Situácia počas 4 rokov ťažko doliehala na jej veriacu rodinu. Začali strácať nádej. Vtedy som Katku spoznal a daroval jej sošku Anjel nádeje, ktorú mi poslala priateľka z Kalifornie. Keď ma jej rodičia požiadali o pomoc, dojatý som sa pohrúžil do hlbokej modlitby a bol som dovedený až k **Sv. Adalgunde** zo 7. storočia z belgickej obce Maubeuge, ktorá je patrónkou chorých detí a ochrankyňou proti rakovine. Don Farina, S. D. B. z Vatikánskej knižnice bol taký láskavý a okamžite mi poslal obrázok a materiály o nej. Pociťoval som presvedčenie, že Katka sa vďaka Sv. Adalgunde vylieči. Všetko je vôľa Božia.

Sv. Adalgunda položila základ komunite vo Francúzsku a v Belgicku, ktorú dnes tvorí 12 kláštorov. . Súčasný predstaviteľ tejto komunity kňaz **Jean-Marie Launay** mi oznámil, že 3. a 4. septembra 2005 budú v týchto kláštoroch sv. omše za Katkino uzdravenie. Zároveň posielajú Katke obrázok a medajlónik sv Aldegundy a knihu o nej. K tejto pomoci sa so svojimi veriacimi pripojil aj kňaz **ThDr. Štefan Morovič** z rímskokatolíckej fary Báč - Rohovce, ktorý pre Katku pripravil sv. omšu na nedeľu 4. septembra t. r. o 9. 30 h.

Katku dnes prepúšťajú z nemocnice. Výsledky jej vyšetrení sa už zlepšili.

Keby ste sa chceli pripojiť k nášmu duchovnému daniu, úprimne sa potešíme. Ľudia dobrého srdca v zahraničí a dokonca aj v USA tiež konajú v prospech slovenského dievčatka v kruhu Sv. Adalgundy.

Ďakujeme za podporu!

Boh, život a modlitba v rodine Dávidových

Uvidel aj nebo

Pri jednej návšteve Pri Brale upútala moju pozornosť početná rómska rodina. Prihovorila som sa pani Anne Dávidovej a tak vznikol tento rozhovor.

- Sme z Vranova nad Topľou. Som tu s dcérou, manželom, sestrou, nevestou a štyrmi vnučkami. Máme obchod s odevami a manžel podniká v stavebnej firme. Kúpili sme si deväťmiestny autobus, aby sme mohli putovať k Panne Márii s celou rodinou a to nielen tu, ale aj do Litmanovej a na iné miesta.

* Odkiaľ pramení vaša úcta k Panne Márii?

- Môj dedo sa v roku 1897 narodil slepý. Bol veľmi nábožný, modlil sa a pravidelne chodil do kostola. Ako 18 ročný začal vidieť. Vo viere vychoval aj svojho jediného syna, môjho otca.

Na moju prosbu mi pri mojej nedávnej návšteve vo vo Vranove pani Anna tento príbeh porozprávala:

Raz po svätej omši

sa dedo išiel napiť vody zo studne vo farskej záhrade a na hladine uvidel obraz Panny Márie. „**Kto je to a ako môžem vidieť, keď som slepý, pomyslel si. Ak vidím, chcem vidieť trávu, na ktorej stojím**“. Pozrel pod nohy a videl trávu. „A chcem vidieť aj nebo, ku ktorému som dvíhal svoje nevidiace oči.“ Uvidel nebo a na blízkom strome znova obraz Panny Márie. Z vďaky dal postaviť v kostole v obci Dlhé Klčovo oltár a odliat zvon.

Vo svojej mladosti

som chodila do kostola preto, lebo sa má chodiť. Ale pred piatimi rokmi som zažila živé oslovenie Ježiša Krista. Bolo to v Litmanovej, kam sme išli modliť sa za uzdravenie môjho manžela. Manželovi sa uľavilo, ale Panna Mária uzdravila mňa. Dvanásť rokov som mala na chodidle tmavý nádor.

Manžel ma prehovoril , aby sme s operáciou ešte počkali. Aj lekár súhlasil. Raz sme s manželom sedeli pri televízii a vyložila som si boľavé nohy na gauč. Manžel mi pohladil nohu a odrazu vidí, že na nohe

nemám nič. Litmanovskú vodu sme doma mali, ale som ju nepila. Ale v ten deň som si ňou nohy potrela ...

Vo svojom živote som niekoľkokrát pocítila Božiu pomoc. Všetko čo som dosiahla sú Jeho dary, a čo robím, Jeho réžia.

Moja nevesta

bolo nechcené nerómske dieťa, ktoré adoptovali. Keď jej adoptívna mať ochorela na zlyhávanie pamäti, dieťa sa dostalo do detského domova vo Vranove. Tu vychodila školu, zoznámila sa s mojím synom a otehotnela. To dieťa nechcela porodiť a ani môj syn sa nechcel stať jeho otcom. Mladých sme presvedčili a dieťa sa narodilo. Obnovila sa ich láska, žijú v sviatostnom manželstve. Malý Miško má rok, syn má dobré zamestnanie a rodina žije vo vlastnom byte.

Nad regálmi s odevami v butiku Viktória, ktorý v centre Vranova patrí Anne Dávidovej visí, na čelnej stene obraz litmanovskej Panny Márie.

Predajňu pomenovala podľa nemocnej vnučky, za ktorú sa celá rodina modlí. Obchod je zdrojom obživy celej rodiny, pilierom ktorej je táto šarmantná päťdesiatnička, ale ona si od Boha prosí iba toľko, koľko potrebuje. A Boh je k nej štedrý. V detstve bývali pri kostole a stále sa ako malé dievčatko modlila za to, aby bola predavačkou. Jej túžbu Boh splnil v zrelom veku.

Rodina Dávidových

Anna Dávidova je vďačná Bohu za všetky dary. Vede ružencové spoločenstvo a spolu s manželom sa chodia modliť aj do rodín. - **"Všetci sme hriešni, často padáme, znova vstávame a prosíme, aby nám dal Boh silu žiť tak, ako to od nás očakáva"** - povedala záverom nášho stretnutia.

Magdaléna Kohútová

Foto: (a)

Náš rozhovor / Monitor

Pán Štefan Kovačič z Ave Maria Center v Toronte:

Obrana? Silná viera!

Pri Brale dňa 17. augusta 2005 bol na púti spolu s manželkou pán Štefan Kovačič, spoluzakladateľ Ave Maria Center v Kanade. Pán Štefan nám v rozhovore poskytol zaujímavé postrehy:

*** M ROSA: Pán Štefan, ako sa vám tu páči, toto malé „Máriino stádo“ a ako sa tu cítite?**

- Štefan Kovačič: Som veľmi prekvapený, nie je to až také malé stádo, aj duchovný tu povedal veľmi dobre, že Duch Svätý svojim vyvoleným dáva najavo, v akej dobe sa nachádzame. Toto je dôležité. Je to obrovský boj, ktorý už prakticky začal. Panna Mária je Nositeľkou pravdy a čistoty, a nemusíme sa ničoho báť. Pretože ten silný, bohatý a hriešny svet nezvíťazí.

*** M ROSA: Ako ste dospeli k založeniu mariánskeho centra v Toronte?**

- Štefan Kovačič: Ja som bol v nemocnici a takmer na smrteľnej posteli. Môj syn Henry to vycítil a rozhodol sa pre službu Panne Márii. Je tomu už 15 rokov. V Centre vydali už milióny výtlačkov publikácií o rôznych zjaveniach a ružence.

Žijú tak asi ako M ROSA, z problému do problému, ale Panna Mária vždy v poslednej chvíli zasiahne. Sú to doslova zázraky. Už ich mali skoro vyhodit' pre dlhy, zrazu im niekto neznámy poslal 7000 dolárov, a toto sa stáva často.

*** M ROSA: Ako v USA reagujú na duchovnú situáciu tejto doby?**

- Štefan Kovačič: Z tej hnilej Ameriky sa dvíha úžasný výhonok aj v Kanade. Tí, ktorí veria, veria hlboko a obetavo. Je veľká nádej, že Amerika sa obráti, ale zrejme musí ešte hlbšie padnúť. Boh dáva ešte istý čas. Žijeme v site. Tí, ktorí sú verní, zostanú do konca.

*** M ROSA: Ako porovnávate - ako Slovák - situáciu doma a v Kanade?**

- Štefan Kovačič: Slovensko je na tom oveľa lepšie, nám tam chýba história, mariánska história. Kanada je protestantská krajina. Ale katolícka komunita prostredníctvom Panny Márie rastie. Pravda, diabol si zatiaľ berie do zatratenia oveľa väčšie množstvo duší - bohužiaľ...

*** M ROSA: Pán Štefan, ako vidíte v tejto situácii postoj, úlohu Cirkvi, resp. hierarchie?**

- Štefan Kovačič: Ten mladý kňaz, ktorý tu hovoril, hovoril jednu zvláštnu vec, ktorá je naozaj pravdou. A to je o hierarchii. Diabol nielenže útočí na Cirkev, ale už je dokonca v nej. Má tam svoje „tykadlá“, cez ktoré sa ju snaží ničit'. Bohužiaľ, to si musia uznať páni biskupi, že dnes nie je doba na sedenie v mramorových palácoch. Musia ísť medzi takéto skupinky - to je dôležité, toto je Cirkev, ktorá bude pokračovať, toto je už „podzemná Cirkev“. V Kanade sa hovorí, že podzemná Cirkev sa už formuje. Toto je ešte len „cvičenie“, dnes vidíme len ukážky toho, čo diabol chystá.

*** M ROSA: Akú podľa vás postaví podzemná Cirkev obranu?**

- **Štefan Kovačič:** Obrana? Silná viera! Prostredníctvom silnej viery a Panny Márie Pán Boh a Duch Svätý môže verných uchrániť . Už dnes sú isté územia v Kanade, kam sa ľudia sťahujú, kde budú chránení, kde už majú aj domy. Budeme utekať do hôr. Cirkev by mala upozorňovať, nedávajte si žiadne smartkarty a čipy! V Kanade a USA najvyšší politici sú slobodomurármi.

*** M ROSA: Ako to vidíte na Slovensku?**

- **Štefan Kovačič:** Tak isto, alebo podobne. To musí prejsť celým svetom. Iba málo z týchto ľudí odolá a obráti sa. To je však už milosť Božia, ktorá si vyberie aj medzi tými najzúrivejšími odporcami Krista.

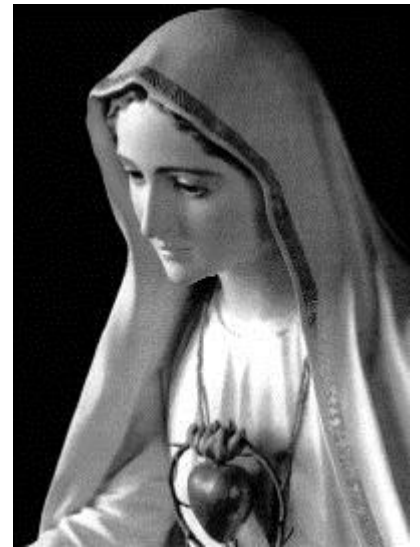
*** M ROSA: Bude aj mučeníctvo?**

- **Štefan Kovačič:** Rozhodne bude. Už aj je.

*** M ROSA: Je množstvo posolstiev, Panna Mária sa predstavila rozličnými menami, čo vám najviac osobne v Jej celosvetovej misi hovorí?**

- **Štefan Kovačič:** Som užasnutý, že Ona si častokrát vyberie ľudí, o ktorých by málokto povedal, že sú na to vhodní. Vyberá si ľudí, ktorí boli hriešni, a obrátili sa. Sú to cenné prípady...

Za rozhovor ďakuje: **Anton Selecký**

Jednota závisí od dohody hierarchie

Budme pripravení

Na mieste stretnutia s Donom Gobbim v Bratislave dňa 4. septembra 2005 sme stretli aj vdp. Jána Košiaru, (45) dlhoročného aktivistu organizácie Pro Fratribus a pracovníka Vatikánskeho rozhlasu (október 1999 - júl 2005), ktorému sme položili niekoľko aktuálnych otázok:

- **M ROSA:** Máme po tretí raz - Don Gobbiho . Vy ste sprevádzali jeho príchody - ako vidíte jeho pôsobenie - ako misionára Panny Márie...?

- **Vdp. Ján Košiar:** Ja otca Gobbiho poznám zhruba od roku 1985. Určite je to Boží muž. To, čo Don Gobbi prináša, je posolstvo Božie, posolstvo Panny Márie. Čo máme dnes robiť? Modliť sa treba! V tomto súčasnom komplikovanom svete už nič iné nám nezostáva.

- **M ROSA:** Keď knižku posolstiev porovnáte s časom, čo ich Panna Mária dáva - kam svet dospel?

- **Vdp. Ján Košiar:** V tejto knihe je mnoho vecí, ktoré sme prežili na vlastnej koži. Boh takto vedie dejiny, a z pohľadu späť, povedzme 10 -20 rokov, sú to veci, ktoré sme zažili osobne, a ktoré nás nemôžu nechať ľahostajnými.

- M ROSA: Na Slovensku má kniha - našťastie - cirkevné schválenie...

- Vdp. Ján Košiar: Ja si myslím, že tam nie je nič proti viere a mravom a preto to imprimatur je tam a dobre že je tam...

- M ROSA: Ján Pavol II. povedal, že Slovensko má v Európe úlohu - ako toto konštatovanie vidieť z Vatikánu?

- Vdp. Ján Košiar: Toto povedal to pri audiencii Slovákov 9. novembra v roku 1996. My sme to vo vysielaní Vatikánskeho rozhlasu niekoľkokrát uviedli, naposledy aj tesne po smrti Jána Pavla II ráno o 5.25 hodine 3. apríla 2005: Slovensko má veľkú úlohu pri budovaní Európy nového tisícročia. Dobre si to uvedomte! Musím tu povedať, že Slovensko je pod nejakou mimoriadnou Božou ochranou, pozrime sa čo sa deje v Amerike či v iných častiach sveta...

- M ROSA: Don Gobbi povedal, že tento rok 2005 je veľmi dôležitý...

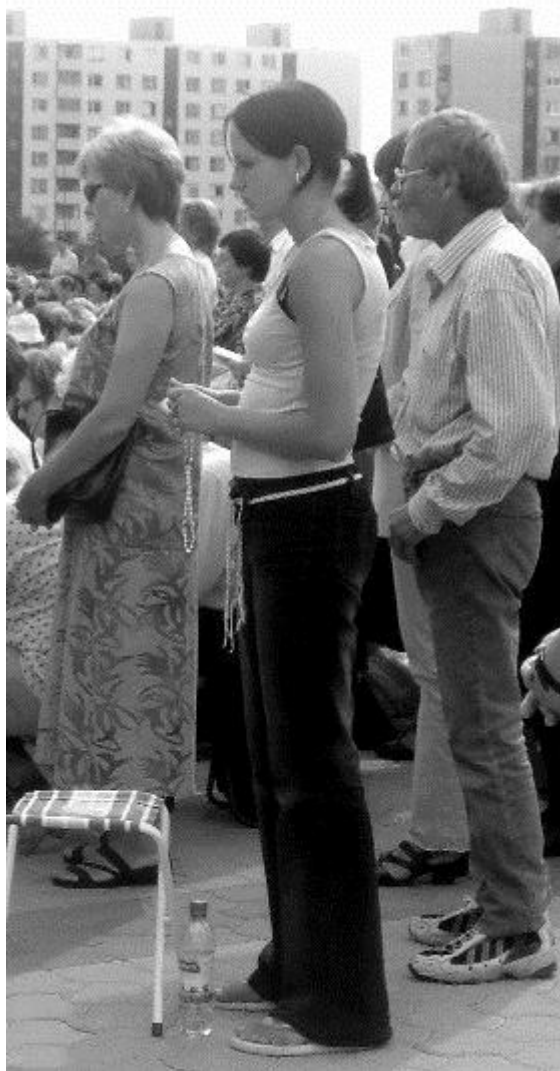
- Vdp. Ján Košiar: Rok 2005 ukazuje, ako je svet rozdelený. Nad nami visí veľký konflikt s islamom. Keď sme však na Božej strane, čo sa nám môže stať? Musíme sa ale duchovne zaktivizovať, aby sme boli pripravení na všetko.

- M ROSA: Ste dlhoročný aktivista misie, ktorú vedie Mons. Pavel M. Hnilica, najmä v Rusku. Aké stopy zanechala táto činnosť doteraz?

- Vdp. Ján Košiar: Tá misijná činnosť musí pokračovať, je súčasne zameraná na zmierenie pravoslávnych a katolíkov. Myslím, že pontifikát Benedikta XVI. bude dávať príležitosť k tomu, aby sa biskupi stretali a rokovali.

Ten veriaci laik má jasno, že Boh je jeden, aj Panna Mária, aj sviatosti, - ale keby aj katolícki biskupi a pravoslávna hierarchia dokázali nájsť spoločnú reč, tak jednota je „na svete.“

(anse)

150. výročie gréckokatolíckej Ľutiny

Dar sv. Mikuláša

Pred 150 rokmi, dňa 24. mája 1855, pápež Pius IX. vydal dekrét o najvýznamnejšom pútnickom mieste Prešovskej eparchie - v Ľutine.

Výročná eparchiálna slávnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky sa tu konala zo soboty na nedeľu 27. a 28. augusta. Prebiehala v znamení myšlienky pápeža Jána Pavla II. z encykliky **Cirkev žije z Eucharistie: Mária - „eucharistická“ žena.**

Nedeľnú archijerejskú sv. liturgiu slávil prešovský eparcha **Mons. Ján Babjak**, SJ, pomocný biskup z Pražského exarchátu **Mons. Eugen Kočiš**, **Mons. Ján Hirka**, protosynkel **o.Vladimír Skyba** (Prešov),

protosynkel **o.Vladimír Tomko** (Košice), **o. Juraj Vladimír Sedláček**, OSBM a ďalších takmer sto kňazov.

V homílii sa vladyka Ján Babjak, SJ zameril na vzťah Panny Márie k Eucharistii. Povedal: „Máme byť podobní Márii. Bol to Boží život lásky v jej živote. Sledujme život Matky Božej, ako ona rástla v Láске Božej najmä vďaka Eucharistii. Mária nás všetkých povzbudzuje k častému prijímaniu jej Syna v Najsvätejšej Eucharistii.“

Farský chrám Zosnutia Presvätej Bohorodičky v roku 1988 pápež Ján Pavol II. vyhlásil za Baziliku Minor.

V správe o Ľutinskom zjavení

sa spomína, že 19. augusta 1851 na sviatok Premenenia Pána (podľa Juliánskeho kalendára), sa miestnej obyvateľke Zuzane Feketeovej zjavil sv. Mikuláš. Po opakovaných zjaveniach postavili na Ľutinskej hore kríž. Na dôkaz zjavení daroval sv. Mikuláš Zuzane mariánsku ikonu, ktorú dala duchovnému otcovi ako dar do budúcej svätyne. Nastalo dôkladné vyšetovanie biskupským úradom a krajským lekárskeým kolégiom. Výsledky komisie boli poslané do Ríma na príslušnú kongregáciu. Tá ich pred stopäťdesiatimi rokmi schválila. Počnúc týmito udalosťami sa Ľutina stala vyhľadávaným gréckokatolíckym pútnickým miestom.

TK KBS - Ľubomír Petřík (krátené)

Leopoldov – symbol utrpenia politických väzňov na Slovensku

Za obeť zlovoľe

Pietnu spomienku spojenú so seminárom „Utrpenie a likvidácia Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku“, v sobotu 27. augusta 2005 usporiadala Konfederácia politických väzňov Slovenska.

Podujatie začalo sv. liturgiou v kostole sv. Ignáca v Leopoldove, ktorej predsedal niekdajší politický väzeň, onedlho 80-ročný vladyka **Eugen Kočiš**, pomocný biskup z pražského exarchátu. Pápež Ján Pavol II. blahorečil v roku 2001 dvoch väzňov leopoldovskej pevnosti. Boli to mučeníci bl. **Pavol P. Gojdič**, a bl. **Metod Dominik Trčka**, CSsR. Bohoslužba bola s úmyslom za všetky obeť zlovoľe a nevinne väznených a trpiacich.

Program potom pokračoval pred väzenskou bránou. **Premáhanie zla láskou podľa slov Evanjelia** vyzdvihol vo svojom príhovore biskup **Mons. František Rábek**. „**Naším vzorom môže byť biskup – mučeník blahoslavený Pavol P. Gojdič, ktorého mottom bolo: „Boh je láska, milujme ho! Týmto sa riadil až do svojej smrti“**, zdôraznil vo svojich slovách biskup **Mons. Eugen Kočiš**.

Poobedňajší seminár „**Utrpenie a likvidácia Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku**“ prítomným ozrejmil trpké udalosti z päťdesiatych rokov.

TKKBS V. Miroššay (krátené)

* * * * *

Na seminári pripomenul **JUDr. Anton Tekuš**, predseda právnej komisie KPVS súčasné ťažkosti bratov baziliánov na Ukrajine, ktorí sú podrobení diskriminácii, a oznámil skutočnosť, že sa ich právne ujal v spolupráci s o.z. Magnificat Slovakia.

Anton Selecký

Napísali ste nám

M ROSA a zjavenia

Pán Selecký,

som veľmi rád, že konečne aj Dechtice našli svoje miesto v M ROSE, síce neskoro, ale predsa. Nevedel som pochopiť, prečo Litmanová bola Vami prijatá ako pravé zjavenie a Dechtice nie. Veľmi rýchlo ste uznali aj pravosť zjavení pri Sečovciach, hoci vtedy už 8 rokov boli zjavenia Panny Márie v Dechticiach.

Vtedy som bol rozčarovaný Vaším postojom, ktorý pomýlil aj mnohých iných vericich ohľadom vzťahu k Dehticiam. M ROSE k úplnému pokrytiu zjavení, ktoré sa dejú v súčasnosti, chýba už iba najvýznamnejšie zjavenie v dejinách ľudstva, zjavenie Pána Ježiša p. Vassule Ryden, ktoré sa konajú od roku 1985.

Verím, že aj toto zjavenie nájde svoje miesto na stránkach Vášho časopisu.

Prepáčte mi môj vyčítavý tón na začiatku môjho listu, ohľadom zjavení v Dehticiach a Skutočného života v Bohu (Vassula). Je to Váš časopis a môžete v ňom zverejňovať to, čo uznáte za vhodné, ale trápi ma, ak sa vynechávajú z pozornosti súčasné významné zjavenia.

Zverejňovaním posolstiev robíte veľmi dobrú prácu, som Vám za to vďačný.

S pozdravom **Pavel Bujdák**

* * * * *

Milý Pavel, chápem, že nevysvetlený postoj M ROSY ku niektorým udalostiam rezonuje akosi zmätočne. K Dehticiam: Asi viete, že od roku 1996 alebo 1997, existuje združenie AVE ako aj rovnomenný časopis, ktorý sa zaoberá zjaveniami v Dehticiach.

To, že M ROSA nepublikovala tieto zjavenia je sčasti faktom preto, lebo v M ROSE došlo v roku 1995-96 k diferenciacii názorov členov redakcie, ako aj ich spolupráce. To sú tie ľudské prvky, ktoré mnohokrát znemožnia objektívne pohľady na veci a udalosti. Na druhej strane je fakt, ktorý som už aj uvádzal, že **M ROSA sa nezaoberá jednotlivito všetkými duchovnými úkazmi a udalostami, aj keď sa snažíme informovať a zaoberať sa aspoň rámcovo tými najdôležitejšími a tými, pri ktorých cítim také vnútorné pozvanie.** A to si aj vyhradzujem ako právo rozhodnúť, čo eventuálne vynechám. Ja som necítil vnútorný signál ísť od začiatku do Dehtíc, ale do Sečoviec áno. **Dnes ten signál mám aj čo sa týka Dehtíc, a ten signál je od Panny Márie. Prečo až teraz, to vie Ona sama.**

Podľme k Vassule Ryden. Z rôznych kontroverzných hodnotení aj expertov, ktorých si vážim, nepestujem k týmto udalostiam takú dôveru, aby som ich „pustil“ na stránky M ROSY. Prečítal som si Vassuline texty, poznám aj postoj Don Gobbiho voči nej - a aj **moje vnútorné pocity mi zatiaľ hovoria „nie“.**

Čo sa týka „mätenia veriacich“, nezdá sa mi, že by Rosa priamo určovala, ku akému miestu zjavenia Panny Márie majú mať pútnici svoj vzťah. Majú svoj vlastný úsudok. **M Rosa sa nevyjadrovala proti Dehticiam**, aj keď boli dva články - raz sme dali dotaz na Arcibiskupstvo v Trnave, a jeden ohlas čitateľa (október-november 1997). Tieto články sa ale týkali ľudských postupov - nie samotných zjavení Kráľovnej pomoci. Ja som tam bol pred 7 rokmi, ale tiež som bol blokovaný vnútornými dilemami. Teraz to vidím ako absenciu niektorých informácií ako z Litmanovej, tak z Dehtíc. Dodnes mám o Dehticiach spis, ktorý som sám zozbieral, od úplného začiatku.

Panna Mária v Dehticiach je. To je moje konštatovanie. Naše spravodajstvo je servis pre ňu a všetky jej deti. Môj zámer je teda - rozširovať v súčasnosti M Rosou Jej posolstvá aj z Dehtíc. Panna Mária si to želá. Takže toľko. Ďakujem Vám za príspevok, a nech Vás Ona sama ochraňuje a vedie!

s úctou **Anton Selecký**

Výzva k čitateľom Rosy a všetkým veriacim

Nová droga - „reality show“

Milý čitateľ, keď Jožo Pročko začal pred piatimi rokmi na námestiach väčších miest predvádzať prakticky prvú slovenskú „reality show“, netušil vo svojom čertovskom prevleku, že pritiahne medzi ľudí skutočného diabla. Ten stihol do dneška zaplaviť médiá svojím hnojom ako tsunami. Od čias relácie „Jožo Pročko pokúša“ sa roztočili neskutočné preteky, ktorá televízia prinesie divákovi väčšiu prízemnosť. O čo vlastne ide? Na čom sa ľudia zabávajú?

Na ponižovaní dôstojnosti človeka, na tom, čo je všetko schopný urobiť pre peniaze. Čo sa tým vlastne otvára? Predsa - veľká „sloboda“. Všetko je dovolené, pred ničím sa neschováš, totálna strata súkromia. Veľký brat sa pozerá!

Píšem o tom preto, lebo pre moju katolícku vieru je toto neprijateľné. Toto totálne vymývanie mozgov je nezlučiteľné s evanjeliom. Tieto reality show dokážu človeka ovládnuť ako droga. Ovládajú už milióny ľudí. Kam to smeruje?

Vyzývam všetkých skutočne veriacich, aby ignorovali tieto relácie. Rozhodol som sa, že osobne nepozriem ani jednu časť tohto vysielania. Dávam na zváženie aj iné seriály a vysielania. V tomto čase sa môžeme modliť! Aj samotné odmietnutie týchto vysielaní je užitočné a zmysluplné.

RNDr. Cyril Romanov

Boli sme šťastní

Milá sestrička Agátka

Čo najsrdečnejšie vás pozdravujem, aj celá moja rodina a skoro celá dedina. Obraz Panny Márie, Vládkyne sveta sme si boli od vás požičať 17. júla. Dostal sa aj k nám do nášho domu. Boli sme všetci šťastní, že ho máme. Hneď som to oznámila susedom a ostatným ľuďom, aby kto môže, nech príde.

Bola nás plná izba, asi štyridsiati. Modlili sme sa sväté ružence a spievali mariánske pesničky. Všetci boli šťastní. Bol to krásny zážitok. Ďakujeme Pánu Bohu aj vám za to, sestrička. Milý Pán Boh nech vám dá zdravie. Ďakujeme!

Anna - Obyce pri Zlatých Moravciach

Je to pravda

Drahá sestrička Agátka.

Zo srdca vás čo najsrdečnejšie pozdravujem. Prosím Nebeského Otca, Syna i Ducha Svätého a našu Mamičku, Pannu Máriu, nech vás obrní ochranným pancierom proti všetkým útokom voči vašej osobe. Nech je Boh zvelebený, za to, že si vás vybral pre obdržanie nebeských posolstiev cez našu Nebeskú Mamičku, Pannu Máriu. Verím, že všetko je pravda. Obraciam sa na vás s prosbou o modlitby a príhovor u Nebeskej Mamičky za moje uzdravenie a za uzdravenie mojej vnučky. Ďakujem.

Helena, Ľubica - Vlkovce

Dáva nám silu

Milá M Rosa!

Odoberám Ťa od začiatku. Si Máriin časopis a cítiť mocnú ochranu Tej, o ktorej píšeš. Som na dôchodku. Času je viac, ale aj chorôb, starostí a trápenia. Tak je treba i viac sa modliť. Chodím na chalupu do Žabokrek nad Nitrou a tam sa asi 40-50 žien a 5-7 mužov denne pred sv. omšou modlí ruženec.

Ja sa tiež denne modlím a keďže pociťujem pomoc drahej Panny Márie, chcela by som sa modliť i ruženec ku krvavým slzám Panny Márie, ako aj ženy zo Žabokrek. Milí tvorcovia Rosy, prosím vás, ak máte tieto letáčky, pošlite mi ich. Tiež vaše staršie časopisy. Tie moje požičiavam ženám. Sú to tiež dôchodkyne - vdovy a z dôchodku je dnes život z ruky do úst. A Rosa im dáva silu. Ďakujem a prajem všetko najlepšie a veľa Božích milostí!

Vaša čitateľka **Margita Dobrovská, Bratislava**

Krátke správy / Rôzne

Zomrel misionár o. Jozef Valábek

V utorok 16. augusta 2005 zomrel po mozgovej príhode, vo veku 52 rokov, slovenský kňaz pôsobiaci ako misionár v ruskom meste Anapa, Dp. Mgr. Jozef Valábek (na obr.). Pohrebné obrady vykonal 24. augusta 2005 v Hodoch pri Galante Mons. R. Baláž. (TK KBS)

Milý Jozef, ťažko mi padla táto správa o Tebe. Keď si predstavujem Tvoj veselý a chlapecký úškrn, zrazu mi chýba. Dodnes sa pamätám na našu púťovú noc na levočskej hore v júli 1986, obsadenej celou dvanástou správou ŠtB, kde sme sa stretli s ilegálnymi františkánmi, a debatovali o duchovnom povolaní. Vieš, nevedel som si ťa predstaviť ako kňaza, keď si tam sedel s tou Tvojou peknou Líviou a rozmýšľal o kroku do manželstva.

Zhodi sme sa, že duchovných je veľmi treba. Ja som potom musel utiecť nadržanom z levočskej hory pred „celou dvanástou správou ŠtB“ úšustom plným kriakov, ale podarilo sa. Keď som sa potom po Novembri 1989

dozvedel, že si bol vysvätený na kňaza, s hrdosťou som si povedal: Tak - aspoň jeden v živote ma počúvol! Milý Jozef, vybral si si krásne povolanie misionára, ty, „starý harcovník“ u „svojich“ - u saleziánov.

A potom Rusko, kde sme za tebou plánovali skočiť. Ale ako to je v týchto hektických rokoch pravidlom, zostalo len pri zbožnom želaní. Určite aj tam, v tom ďalekom Rusku, mnohým teraz chýbaš. Ale Pán tak rozhodol. Budem si na Teba s nostalgiou spomínať, a celkom cítim tvoje priateľské buchnutie po chrbte a Tvoj veselý úškrn, keď sme si spomínali na „levočskú noc“. Milý Jozef, keď sa, ak Pán Boh dá, stretneme tam hore, určite sa zase zasmejeme. Pozdravuj celé Nebo, v jeho večnej radosti!

Tvoj kamarát **Tono Selecký**

pozri: www.valabek.sk/jozef

100 rokov slziacej Panny Márie v Máriapócsi

Plač Matky

Na odpustovej slávnosti Zosnutia Presvätej Bohorodičky v Máriapócsi v Maďarsku si pútnici pripomenuli 100. výročie tretieho - posledného slzenia zázračnej máriapócskej ikony Presvätej Bohorodičky.

V sobotu a v nedeľu 13. a 14. augusta sa na tejto slávnosti zúčastnil aj prešovský eparcha **Mons. Ján Babjak, SJ**, ktorý v sobotu večer predsedal sv. liturgii. **Medzi pútnikmi boli aj gréckokatolícki veriaci zo Slovenska so svojimi kňazmi, napr. z farnosti Čirč, Staškovce a ďalších. Tiež pútnici z Ukrajiny.**

V nedeľu bola slávnostná archijerejská sv. liturgia, ktorej predsedal domáci hajdúdorožský gréckokatolícky eparcha sídliači v Nyíregyháze **Mons. Szilárd Keresztes**. Koncelebrovali biskupi:

Niekoľkým tisícom pútnikov domáci biskup v homílii hovoril o slzení Márie. Povedal, že **slzenie – plač je to najľudskejšie. Prečo Panna Mária plakala? Lebo je naša Matka, lebo naše trápenia, naše pády a poblúdenia ju nemôžu nechať nedotknutou. Jej plač je pre nás pozvaním k láske Ježiša Krista.**

Zázračnú **ikonu Presvätej Bohorodičky** chcú po tejto slávnosti zreštaurovať.

Máriapócs je známym a obľúbeným pútnickým miestom, ktoré radi navštevovali a navštevujú aj veriaci zo Slovenska a v auguste 1991 ho navštívil aj pápež Ján Pavol II, ktorý tam slávil liturgiu sv. Jána Zlatoústeho.

(TK KBS)

Obnovené Staré hory

Tisíce veriacich sa zišli v sobotu 3. septembra 2005 na Starých Horách, pri príležitosti požehnanja zrekonštruovanej Studničky.

Slávnostnú sv. omšu celebroidali **Mons. Rudolf Baláž, Mons. Henryk Józef Nowacki** a biskup **Mons. Tomáš Galis**. Rekonštrukcia Studničky stála 30 miliónov korún. Biskup Baláž poďakoval všetkým, ktorí prispeli na rekonštrukciu tohto diecézneho mariánskeho pútnického miesta.

Homíliu predniesol **Mons. Nowacki**. Vyzval veriacich, aby spolu s Pannou Máriou kráčali ku Kristovi. Prosil mládež, podobne ako už zosnulý pápež Ján Pavol II. počas návštevy Slovenska, aby prichádzala aj na také posvätné miesta, akým je napríklad Studnička nad Starými Horami.

Mons. Rudolf Baláž odovzdal dekrét o rekonštrukcii Studničky už novému farárovi na Starých Horách, pátrovi redemptoristovi Róbertovi Bezákovi. V dekréte sa okrem iného uvádza: **„Nech Boh požehná a odmení všetkých dobrodincov tohto diela.“** Názov Studničky v Starých Horách je odvodený od uzdravujúceho prameňa, ktorý vyviera na mieste, kde bola počas občianskych nepokojov v 17. storočí ukrytá socha Panny Márie. V rámci Fatimských sobôt prichádzajú na toto miesto pravidelne tisíce pútnikov.

(TK KBS)

o. z. MAGNIFICAT SLOVAKIA pozýva na púť každého 17. v mesiaci pre záujemcov z Bratislavy a okolia

ku Panne Márii - Vládkyni sveta

v Sečovciach - lokalita „pri Brale“

Program:

modlitby sv. ruženca (**k Božiemu Milosrdenstvu, k slzám Panny Márie, bežný sv. ruženec**), zasvätenie sa **Nepoškrvenému Srdcu Panny Márie, akatist, sv. omša, adorácia, vysluhovanie sviatosti zmierenia**

Prihlásiť sa treba najneskôr do **10. októbra 2005** (októbrová púť) u: **Jana Hrbáčiková - 0907/ 326 116, Tomáš Macák - 0903/ 247 012**

(v prac. dňoch do 17.00 hod al. osobne), **o. z. Magnificat Slovakia - 02/52444022**

Odchod autobusu:

o 5.30 hod od Istropolisu

Cena za dopravu (tam aj späť) **600 Sk**

Jedlo i pitie si vziať so sebou

PROSÍME O DOCHVÍLNOSŤ - ODCHODY SA MUSIA PRESNE DODRŽAŤ VZHĽADOM NA VČASNÝ PRÍCHOD DO SEČOVIEC

o. z. Magnificat Slovakia,

e- mail: magnificat@stonline.sk